

Golany

Revista de Sant Miquel de Campmajor

Núm. 50 - 2n semestre 2021 - Exemplar gratuït

Y. Roura
19

VITDA SOCIAL

*Nens i nenes jugant i ballant a l'espectacle infantil Rikus,
en els actes de Santa Quitèria.
Foto: Josep Lluís Castell.*

*Nens i nenes jugant durant l'espectacle de la senyora
Bombolles en els actes de la festa major.
Foto: Josep Lluís Castell.*

*Públic al concert del Festival Recòndit.
Foto: Oriol Serrà.*

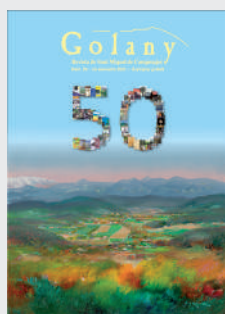

FOTO DE LA PORTADA I CONTRAPORTADA

La foto de la portada és un quadre a l'oli d'en Lluís Roura de la nostra Vall, vista des dels entorns del Golany de Sant Nicolau, pintat al 2019.

La foto de la contraportada és un mural pintat pels nens i nenes de la Vall a una paret de l'espai *La Roqueta*.

Foto: Josep Ll. Castell

2. VIDA SOCIAL
FOTO DE LA PORTADA I LA CONTRAPORTADA
3. EDITORIAL, *per Josep Lluís Castell*
4. DES DE LA CASA GRAN. *Actuacions municipals*
5. ELS CONSELLS DEL DR. CARRERAS,
per F. Xavier Carreras
6. CONÈIXER LA VALL.
Grup Fem Camins, per Josep Fort
8. ASSOCIACIÓ PINYAROCA, *per Paula Pagès*
9. LES NOSTRES ASSOCIACIONS.
ASSOCIACIÓ DE GENT GRAN DE SANT MIQUEL,
per Carme Compta i Pere Farrés
GRUP DE CAMELLES DE SANT MIQUEL,
per Montse Darné
10. GENT DE LA REVISTA
per Redacció de la revista Golany
13. REMEIS ECOLÒGICS PER A LA LLAR,
per Sergi Illa
14. LES NOSTRES FESTES I APLECS 2021,
Aplec de Santa Quitèria, per Paula Pagès
15. LES NOSTRES FESTES I APLECS 2021,
Aplec de Sant Ferriol de Falgons, per Adela Algueró
Festa Major de St. Miquel de C. per Mònica Arrabal
16. NOTÍCIES BREUS. *Maig – octubre 2021*
18. ESPORTS, U.E. SANT MIQUEL, *per Isabel Casals*
19. ESPORTS, CLUB DE PETANCA,
per Susanna Reixach i Gerard Capdevila
20. OCELLS DE LA VALL DE CAMPMAJOR,
per Irenne Camós i Albert Escriu
22. PLANTES I FLORS SILVESTRES, *per Isabel Torres*
23. REMEIS ECOLÒGICS PER A L'HORT I EL JARDÍ,
per Oriol Serrà
24. RETALLS D'HISTÒRIA, *per Lluís Roura*
26. GEOLOGIA, *per Salvador Sarquella*
28. LLEGENDES DE LA VALL, *per Elisabet Saus*
TIRA CÒMICA, EN MIQUELET I EN QUITERI,
per F. Xavier Carreras Jr.
29. CUINA DE CASA, *per Àlex Navarro*
ENTRENA LA MENT, *per Àngels Navarro*
30. TELÈFONS I HORARIS
MOVIMENT DEMOGRÀFIC, *maig – octubre 2021*
RECORD PÒSTUM
SOLUCIÓ EXERCICI ENTRENA LA MENT
31. FOTOS DE LES 49 PORTADES DEL GOLANY

Benvolguts lectors i benivoludes lectores

Estem de celebració: hem arribat al número 50 de la revista Golany, completant així els seus primers 25 anys. Els que l'heu vist néixer i créixer heu estat testimonis de com ha anat evolucionant, començant per una revista en blanc i negre, amb publicitat, fins a l'actual revista en color i sense publicitat. També heu vist passar diverses seccions i articles i, per què no dir-ho, diferents persones per l'equip de redacció, coordinadors i col·laboradors. A tots ells voldríem donar-los les gràcies per tot el que han aportat al Golany i per haver-lo portat fins a on és ara. Molt bona feina! En aquest sentit, últimament hem tingut diverses baixes i altes, tant a la redacció com pel que fa als col·laboradors. L'Àlex Navarro va deixar la redacció i en aquest número també deixarà de ser col·laboradora. Esperem que gaudiu d'aquestes seves últimes aportacions. Li volem agrair la bona feina feta fins ara i li desitgem que li vagi bé en aquesta nova etapa de la seva vida.

Però també hi ha hagut altes. Hem incorporat nous col·laboradors com en Sergi Illa i Vilà, que ens aporta en aquest número un interessant article sobre l'energia fotovoltaica que trobareu a la secció "Remeis ecològics per a la llar". També s'hi implica el reconegut pintor Lluís Roura, que en aquesta ocasió ens recordarà el grup de teatre que hi havia a Sant Miquel als anys seixanta. Per acabar, us anunciem que ja s'ha incorporat un nou redactor a l'equip de redacció, el metge Francesc Xavier Carreras de Cabrera, a qui tots coneixeu a la Vall i que des del primer número de la revista hi col·labora amb la secció "Els consells del Dr. Carreras".

En aquesta ocasió, a la secció "Gent de casa" parlarem de la festa del número 50 de la revista i del 25è aniversari de la publicació, i farem unes petites entrevistes als redactors que han passat per l'equip al llarg d'aquests anys i 50 números, que ens explicaran quina ha estat la seva vinculació amb la revista Golany i la seva experiència.

També descobrirem fantàstiques noves rutes i paisatges meravellosos del nostre entorn deixant-nos guiar per en Josep Fort a "Conèixer la Vall". Ens posarem al dia de les actuacions municipals a "Des de la Casa Gran", de les activitats que fan les nostres associacions i del dia a dia amb les "Notícies breus" i "Les nostres festes i aplecs". Aprendre com sempre amb els articles de "Geologia", "Els ocells de la Vall", "Les plantes i flors silvestres" i els "Remeis ecològics per a l'hort i el jardí". A "Llegendes de la Vall", l'Elisabet Saus ens explicarà la llegenda de la Por.

Esperem que gaudiu molt d'aquest número. Moltes gràcies pel suport i la fidelitat a aquesta nostra i vostra revista Golany. Bona lectura.

Josep Lluís Castell i Valls

Coordinador de la revista Golany

Normes per a la publicació de cartes i articles.

Golany agraeix les cartes i articles dels seus lectors, i escull amb preferència per a la seva inserció les cartes breus, d'unes 9 línies mecanografiades, i els articles d'unes 45 línies, amb lletra Arial núm. 9. Tots hauran d'anar signats amb nom i cognoms, encara que si es desitja, es publicaran amb pseudònim. L'únic responsable del seu contingut és l'autor. Els articles s'hauran de lliurar, a ser possible, amb suport informàtic. L'adreça és: revistagolany@gmail.com. Queda prohibida la reproducció total o parcial de la revista sense autorització prèvia de l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor o els autors.

Golany

Col·labora:

Diputació de Girona
221 municipis

Redacció: revistagolany@gmail.com.

Edita: Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor.

Tel. 972 57 46 26 - ajuntament@santmiqueldecampmajor.cat

Veieu Golany on line a: www.santmiqueldecampmajor.cat.

Coordinació i disseny: Josep Ll. Castell.

Equip de redacció: Elisabet Saus, Josep Ll. Castell i F. X. Carreras

Maquetació i impressió: Impremta Palmada - Banyoles.

Dipòsit Legal: GI-033/1997.

Correcció lingüística: Isabel Roura. Servei Comarcal de Català (CPNL)

Tiratge: 400 exemplars

ACTUACIONS MUNICIPALS (2n semestre 2021)

ESTAT DEL DEUTE

En data 31 de desembre de 2021, l'estat del deute de l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor era de 0 euros.

COMPTE GENERAL DE L'EXERCICI 2020

La Comissió Especial de Comptes es va reunir el 25 de maig de 2021 i va emetre un dictamen favorable del Compte General per a l'exercici 2020. Un cop transcorregut el període d'exposició pública, en el qual no es van presentar reclamacions ni al·legacions, es va aprovar definitivament en el Ple Ordinari de data 30 de setembre de 2021, i posteriorment es va trametre a la Sindicatura de Comptes.

LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DE L'EXERCICI 2020

El romanent acumulat al tancament de l'exercici era de **250.035'36** euros.

OBRES REALITZADES DURANT L'ANY 2021

Finançades per la subvenció del Fons de Cooperació Econòmica i Cultural 2021 de la Diputació de Girona:

- Desbrossament i neteja de camins municipals.
- Adquisició d'un equip de so i un micròfon.

Finançades per la subvenció del PAES línia 5 de la Diputació de Girona:

- Instal·lació de plaques fotovoltaïques als dipòsits d'aigua de 6,37 kWp, amb una producció anual estimada de 9,247 kWh, la qual cosa suposarà un estalvi anual de 1.151,25 € i un estalvi d'emissions de CO² anuals de 2.220 kg.

Finançades per la subvenció de Promoció Econòmica de la Diputació de Girona:

- Recuperació d'espais naturals, històrics i arquitectònics del municipi: torre de Can Ginestar i Briolf.

Finançades per la subvenció d'Habitatge de la Diputació de Girona:

- Estudi sobre habitatge en desús en disseminats de Sant Miquel de Campmajor.

Finançades pel Pla de serveis d'assistència en matèria de gestió forestal i prevenció d'incendis de la Diputació de Girona:

- Línia 3: Redacció del projecte executiu d'obertura i manteniment de franges perimetrals de prevenció, parcel·les interiors i zones verdes.
- Línia 4: Coordinació de la sessió informativa amb els veïns sobre les mesures de prevenció dels incendis forestals.
- Línia 7: Assistència tècnica per a la redacció i execució de plans estratègics per dinamitzar la gestió forestal i la producció i el consum de biomassa forestal en l'àmbit local.

Finançades per la subvenció del Servei d'Esports de la Diputació de Girona:

- Millora de la seguretat i tancat del camp de futbol municipal.

Finançades amb fons propis:

- Instal·lació de cortines a la Sala Polivalent.
- Reforma del local social (perruqueria), amb l'adequació de nou mobiliari, canvi del marbre i la pica...
- Instal·lació de llums per fer exposicions a la Sala de Plens.
- Pressupostos participatius: senyalitzacions de noves rutes de la Vall i camins, papereres de recollida selectiva a diferents punts del poble, rocòdrom.
- Compra d'un remolc per a les feines de manteniment.
- Canvi dels fluorescents convencionals per fluorescents LED a les sales i despatxos de l'Ajuntament.

RESOLUCIONS D'ALCALDIA I PROPOSTES DEL PLE MÉS RELLEVANTS

Proposta d'acord de Ple per a l'aprovació del Conveni marc de delegació de competències dels ajuntaments de la comarca a favor del Consell Comarcal del Pla de l'Estany per a la prestació del servei en matèria de recollida i tractament de residus municipals.

Proposta d'acord de Ple per a l'aprovació de la subscripció d'aquest Ajuntament al Pla de serveis de XALOC per a la prestació del servei de gestió, recaptació i inspecció dels tributs i altres ingressos de dret públic.

Proposta d'acord de Ple d'aprovació de la modificació de les retribucions de l'alcaldia.

Proposta d'acord de Ple d'aprovació inicial del Projecte d'obertura i manteniment de les franges perimetrals de prevenció d'incendis i de les parcel·les interiors i zones verdes de Sant Miquel de Campmajor.

Proposta d'acord de Ple per a la declaració institucional d'adhesió a la Carta Alimentària de la Regió Metropolitana de Barcelona.

Proposta d'acord de Ple per a la Moció a favor del ple reconeixement dels drets de les persones trans i en suport d'una llei trans estatal.

Proposta d'acord de Ple per a la Moció per al reconeixement públic del dol perinatal, gestacional i neonatal.

Proposta d'acord de Ple per a la Moció sobre les immatriculacions de l'Església.

Proposta d'acord de Ple per a la Moció per la celebració de la Setmana Europea de la Mobilitat Sostenible i Segura 2021.

Proposta d'acord de Ple per a la Moció per a la commemoració del Dia Internacional de les Dones.

Proposta d'acord de Ple per a l'aprovació definitiva de l'Ordenança reguladora dels habitatges d'ús turístic del municipi de Sant Miquel de Campmajor.

Proposta d'acord de Ple per a l'aprovació del Conveni de col·laboració entre el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor per a la seva adhesió a la Xarxa de Radiocomunicacions d'Emergències i Seguretat de Catalunya (Rescat) per a la coordinació en matèria de protecció civil.

Proposta d'acord de Ple per a la Moció referent a la liquidació del model de finançament de l'exercici 2020.

Proposta d'acord de Ple per a la Moció contra l'increment de preus de l'electricitat i crida a la mobilització.

Proposta d'acord de Ple per a la Moció per acabar amb la discriminació de les dones a l'esport i amb la sexualització del cos de les esportistes.

Proposta d'acord de Ple per a la Moció de suport per a la incorporació del permís retribuït de menstruació i climateri.

Proposta d'acord de Ple per a la Moció per al retorn a l'IVA reduït del 10 % del sector de la perruqueria, barberia i estètica.

Proposta d'acord de Ple per a l'adhesió al Pla Comarcal LGBTI (lesbianes, gais, bisexuals transgènere i intersexuals) del Pla de l'Estany 2021-2025.

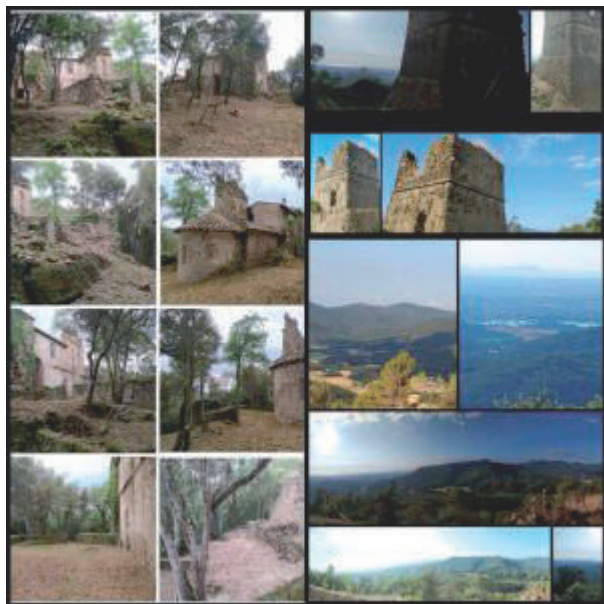
Proposta d'acord de Ple per a la Moció de rebuig al Decret Llei 16/2019 en relació amb els projectes de centrals eòliques o fotovoltaïques.

Proposta d'acord de Ple del conveni de cessió de la propietat de l'església de Sant Esteve de Briolf a l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor.

Decret d'alcaldia per a l'aprovació del conveni Pla pilot de cessió de cementiris parroquials.

Conveni d'autorització per al manteniment del castanyer i el prat de Sant Nicolau.

Conveni de cessió d'ús no exclusiu d'esglésies parroquials i tots els seus espais exteriors.

HORARIS DELS PLENS MUNICIPALS

Us recordem que les sessions dels plens municipals ordinaris d'aquest any tindran lloc el primer dijous no festiu dels mesos de gener, abril, juliol i octubre a les set del vespre. Els plens són públics.

GRUP DE DIFUSIÓ PER WHATSAPP

Us recordem que mitjançant aquest grup podeu rebre informació d'interès general. **Només és per rebre informació. No es pot contestar ni enviar missatges de cap tipus.** Per poder donar-vos-hi d'alta necessitem la vostra autorització per escrit en compliment de la Llei de protecció de dades. La podeu portar físicament a l'Ajuntament o enviar-la al correu: ajuntament@santmiqueldecampmajor.cat. **Us recomanem que us hi apunteu i us aníem a fer-ho.**

PÀGINA WEB

Podeu consultar la informació de les actuacions municipals a la pàgina web de l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor. Us aníem a visitar-la: www.santmiqueldecampmajor.cat.

MOVIMENT CENS

A 15 d'octubre de 2021, la població censada a Sant Miquel de Campmajor era de 254 persones.

Els Consells del Dr. Carreras

ELS NOSTRES TALENTS I ELS ALTRES

En un número tan especial he pensat d'explicar quelcom que interessés a tothom i parlés dels valors que tenim. Com a humans i éssers biològics, pot semblar que funcionem tots igual i que els consells per tenir salut —la del cos— són iguals per a tots. Però com que som animals racionals —a la ment— tenim capacitats i tendències diferents, modulades pel nostre entorn cultural, per l'educació rebuda, pel medi on vivim, pels sentiments que regulem i altres factors. Siguem on siguem, però, cadascú té el seu paper i ha d'aprendre a desenvolupar-se en el *teatre de la vida* en companyia i harmonia, tal com relata aquest conte antic:

Expliquen que hi havia una vegada una fusteria en la qual les eines van celebrar una reunió per arreglar les seves diferències. Al principi d'aquesta assemblea tan estranya el martell va exercir la presidència, però aviat la resta de membres li van notificar que havia de renunciar-hi, perquè feia massa soroll amb els seus cops. El martell va admetre l'acusació, però no va acceptar que prenguéss la presidència el cargol, perquè els faria donar massa voltes i la reunió resultaria molt avorrida.

El cargol i tota mena de femelles es van donar per al·ludits, però van objectar que tampoc permetrien que el paper de vidre dirigís la reunió, perquè crearia excessives friccions amb les seves usuals asprors en el tracte. I el paper de vidre va estar-hi d'acord a condició que fos expulsat el metre, que sempre se la passava mesurant els altres segons el seu patró, com si fos l'únic perfecte.

En això va entrar el fuster, es va posar el davantal i va iniciar la seva feina. Va utilitzar el martell, el paper de vidre, el metre i el cargol. Al final, la tosca fusta inicial es va convertir en un moble tan bell com útil.

Quan la fusteria va quedar novament sola, l'assemblea va reprendre la deliberació. Va ser llavors quan va prendre la paraula el xerrac, i va dir: «Senyors, ha quedat demostrat que tenim defectes, però el fuster treballa amb les nostres qualitats. Això és el que ens fa valuosos. Així que no pensem més en els aspectes negatius que observem els uns dels altres i aportem cadascú les nostres habilitats segons veiem que les aprecia el fuster.»

L'assemblea va trobar llavors que el martell era fort, el cargol unia i donava força, el paper de vidre era especial per afinar i llimar asprors i van observar que el metre era precís i exacte. Aleshores es van sentir un equip capaç de produir mobles de qualitat. Es van sentir orgullosos de les seves fortaleces i de treballar junts. I a partir d'aquell moment es van preocupar de ser cadascú el millor que van poder, cadascú en la seva especialitat.

Les qualitats ens fan valuosos quan sabem compartir-les per fer que tot rutlli bé, oblidant els defectes. Adoneu-vos que tots necessitem els talents dels altres per anar evolucionant en el teatre de la vida. L'equip humà ho fa tot: aquesta revista, el pa que mengem, la roba que portem, etc. Seguint amb la metàfora del conte, quan qualsevol eina només pensa que fa un forat, que poleix, que clava... no valora el seu talent si no pensa que en realitat està fent un moble junt amb els altres.

Aprecia el que fas a la vida, amb qui ho fas i per què ho fas. Estaràs a l'equip i seràs més feliç. Visca Sant Miquel i el seu equip! Per molts anys.

F. Xavier Carreras de Cabrera, metge

FENT CAMINS PER LA VALL

LA VOLTA MAJOR - Etapa 3: CADENA DE COLLFERRER – APARCAMENT DE LA CASETA DELS PEONS

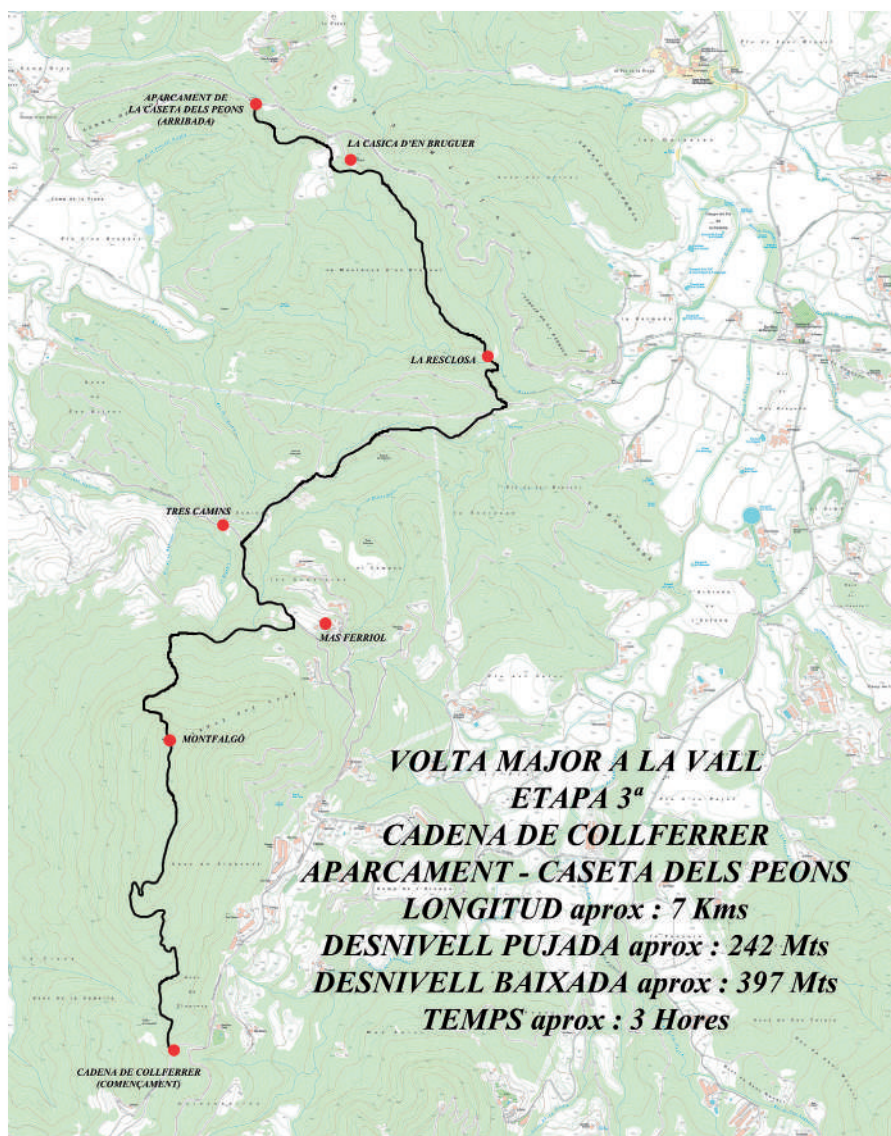
Continuant amb la Volta Major a la Vall, avui gaudirem de la tercera etapa. Començarem a la cadena de Collferrer, indret on varem finalitzar la segona jornada. Fins aquí hi arribarem amb el cotxe tot passant pel nucli de Falgons, on podem contemplar el castell o l'església romànica. Més amunt hi ha Can Planters i les parets de Can Perecollell fins que arribem a la cadena que barra el pas fins més endavant.

Aparcarem el cotxe i agafarem la pista forestal que veurem a la nostra esquena. Quan haguem caminat uns cinc minuts, trobarem una bifurcació: són els planells dels Clavellins. Nosaltres anirem a la dreta i continuarem la pista per una espessor d'azines envoltades d'aristols que fan, en alguns trossos, un bosc quasi impenetrable. La pista ens anirà portant per un pendent força de bon fer durant uns vint minuts fins als Caus Grossos. Aquí s'acaba la pista i ens permet contemplar un seguit d'alzines molt bonic que ens conviden a aturar-nos-hi una estona. El nom dels Caus Grossos l'agafa del fet que en temps passats els animals feréstecs hi feien els seus caus.

Aquí ens tirarem una mica cap a l'esquerra per tal d'anar a buscar la carena que ens portarà fins al punt més alt de Montfalgó. El camí passa en tot moment per uns espais nets on continuen sent majoria les alzines. Quan haurem caminat un parell de quilòmetres des de la sortida, trobarem la fita que ens indica l'antiga partió entre els pobles de Sant Miquel i Falgons. És el punt més alt i haurem fet un desnivell d'uns dos-cents quaranta metres de pujada amb una mitja hora. El bosc d'alzines és força bonic, llàstima que no puguem gaudir de cap panoràmica de la Vall.

Una vegada fetes les fotos de rigor, agafarem el caire de baixada que mira cap al nord, amb un pendent que s'ha de fer amb precaució. Tot seguint el traçat entrarem en un espai on hi ha una barreja de plantes que el fan diferent d'allò vist fins ara, és la part obaga del bosc. Hi podem trobar roures, avellaners, aurons, faigs i tota mena de sotabosc. Quan haurem baixat uns cinquanta metres de desnivell, trobarem a la nostra esquerra unes alzines majestuoses i, uns metres més avall, agafarem un camí travesser a la dreta. El seguirem uns tres-cents metres fins a trobar un salze (també anomenat saule) plantat al mig del camí que ens assenyalava que hem de baixar a la nostra esquerra.

Aquí hem de seguir una mica com podem, tot saltant unes terrasses que en temps passat segurament eren camps de conreu. És un indret carregat de senglars i per això hi podem veure les traces on els caçadors fan les seves batudes. Un cop hàgim baixat uns tres-cents metres i amb un desnivell d'uns cinquanta, trobarem una petita esplanada amb un biot on els porcs gaudeixen de les seves remullades. Continuarem sempre recte i en baixada, i al cap d'uns cent metres més trobarem un camí. El farem a la dreta per arribar, tot planejant al llarg d'uns sis-cents metres, a la carretera que va de Falgons a Mieres. En aquest tros que farem pel bell mig d'un bosc força ombrívol hi trobarem dues bifurcacions: la primera l'agafarem a la dreta i la segona, a l'esquerra. Un cop arribats a la carretera formigonada a l'altura de la casa de Mas Ferriol, la seguirem en direcció a Mieres uns quatre-cents metres fins que a la nostra dreta trobarem una pista forestal tota herbada que ens enllaçarà amb una altra de transitable que ve dels Tres Camins i ens portaria fins a Sant Miquel. La seguirem en aquesta direcció durant uns quatre-cents metres fins a arribar a una altra intersecció, que també prendrem a la dreta. Abans, però, haurem trobat al costat de la pista una fita triangular que

Josep Fort i Olivella, del grup Fem Camins

VOLTA :
PLAÇA ESCOLES - PARATGE DEL CORRAL -
DIPÒSIT D'AIGUA - VEÏNAT POCAFARINA
RECORREGUT aprox. : 3,5 km
DESNIVELL aprox. : 70 m
TEMPS aprox. : 1 h

- 1- PLAÇA ESCOLES
- 2- PONT - GIREU A LA DRETA
- 3- GIREU A L'ESQUERRA
- 4- SEGUIU CAP A L'ESQUERRA
- 5- GIREU A LA DRETA
- 6- SEGUIU CAP A L'ESQUERRA
- 7- SEGUIU CAP A LA DRETA
- 8- GIREU A LA DRETA
- 9- ENTREU I TANQUEU LA MANETA DEL PASTOR
- 10- DIPÒSIT AIGUA POBLE
- 11- GIREU A L'ESQUERRA I TANQUEU LA MANETA DEL PASTOR
- 12- PASSEU I TANQUEU LA MANETA DEL PASTOR
- 13- VEÏNAT DE LA POCAFARINA - GIREU A LA DRETA
- 14- GIREU A L'ESQUERRA
- 15- GIREU A LA DRETA
- 16- PONT - GIREU A L'ESQUERRA
- 1- ARRIBADA

ASSOCIACIÓ PINYAROCA

Associació Pinyaroca

Apoc a poc Pinyaroca ha anat recuperant l'activitat en el transcurs del 2021 després dels moments més durs de la pandèmia. Quan arriba l'estiu, l'entitat posa tota la seva energia en l'organització del casal. Es valora que és un espai molt necessari per al poble, ja que és un servei per a les famílies i un espai per als infants molt valuós. Esdevé un lloc de trobada i convivència dels infants que durant el curs van a diferents escoles, la qual cosa fa que es creïn unes sinergies entre els nens i nenes ben diferents i molt positives.

Després d'un estiu, el del 2020, amb activitats diverses, però sense casal, l'estiu d'enguany es va poder dur a terme. Es va fer una preinscripció entre les famílies de l'associació, i es va veure que hi hauria una molt bona acollida, fet que va ser decisiu per organitzar el casal oferint cinc setmanes, i no quatre com en anteriors estius. Amb un equip de tres monitors, el casal a la Roqueta es va omplir de jocs i experiències. En Lluc, membre de la Coordinadora de Lleure, la Laia de Can Plana de Falgons i l'Aleix de Cal Fuster van ser uns guies excepcionals d'un casal d'estiu ple de vivències que es quedaran en el record de tota la mainada. La participació va ser d'una mitjana de quinze nens i nenes per setmana, d'edats compreses entre els 3 i els 11 anys. La immensa majoria eren de la Vall, però també van venir altres nens i nenes que sense viure a Sant Miquel van optar pel nostre casal, que es du a terme en un entorn que obre moltíssimes possibilitats. En van ser sis, distribuïts en les diferents setmanes. Un parell de setmanes es va arribar als vint participants, fet que reafirma que el casal és una activitat indispensable dins la nostra entitat i també per a la Vall. Volem donar les gràcies a l'equip de monitors, al Col·lell per acollir-los tan bé a les seves instal·lacions i a l'Ajuntament per la seva col·laboració, tant per poder fer realitat el casal com per estar sempre atents a les necessitats que sorgeixen durant el seu desenvolupament.

De nou s'ha iniciat el curs i s'entoma amb moltes ganes. De moment ja s'ha començat amb les sessions de ioga amb la Stel·la, cada dimecres a les 7 del vespre a l'espai de sota l'Ajuntament. El grup continua obert per a qui hi vulgui participar. I en espera d'anar tancant activitats programades, segur que s'ompliran els propers mesos de tallers, excursions i, sobretot, molta convivència entre la mainada. El joc els uneix i enriqueix, i tindran grans records d'aquestes estones al que és "el meu país", que diuen alguns en referència al poble de Sant Miquel de Campmajor.

I com sempre, l'entitat continua oberta a aquelles famílies i joves que vulguin formar part de la dinàmica de l'associació i participar-hi, així com aportar-hi idees: pinyaroca.campmajor@gmail.com.

Paula Pagès i Barba

Esmorzar a la Roqueta. Foto: Aleix Moradell.

Bicicletada a Mieres. Foto: Aleix Moradell.

Les samarretes del casal fetes pels nens i nenes. Foto: Lluc Sunyer.

ASSOCIACIÓ DE GENT GRAN DE SANT MIQUEL

En aquest segon semestre s'estan tornant a reobrir les activitats que en major o menor mesura es van haver de cancel·lar per la pandèmia. Sempre, lògicament, amb mascareta i amb les mesures de seguretat que marquen les autoritats competents. Per tant, les associades i els associats ja poden gaudir dels serveis de perruqueria, estètica del peu i de fisioteràpia i acupuntura. També s'han reiniciat les activitats de català, memòria i treballs manuals, amb el Servei de Benestar Social, així com la sessions de gimnàstica de manteniment els dimarts i dijous a les 18.30 h i el parc per a estiraments els divendres a les 10.30 h.

Des d'aquí volem encoratjar els associats a seguir aquestes classes, que van molt bé per a la nostra mobilitat i salut.

El mes d'octubre també es va programar una sortida per visitar el castell de Sant Ferran, a Figueres, com a primer pas per reprendre futures excursions, que després de tant de temps ja es trobaven a faltar.

Per altra banda, l'assemblea general s'avança uns dies i en principi, si no hi ha canvis d'última hora, està programada per l'últim divendres de novembre, amb dinar inclòs, que ja es comunicarà oportunament.

Estem convençuts que amb l'ajut de tothom acabarem de superar aquesta terrible pandèmia i tornarem de mica en mica a restablir la nostra vida quotidiana.

Desitgem, com sempre, a totes les persones associades força i coratge.

Carme Compte i Masdevall, presidenta,
i Pere Farrés i Ribé, secretari

Grup de gimnàstica el juny de 2021. Foto. Alex Navarro.

GRUP DE CAMELLES DE SANT MIQUEL DE CAMPMAYOR

A partir del mes de maig de 2021 el Grup de Caramelles de Sant Miquel de Campmajor reinicia les cantades en públic, després d'una llarga aturada per la pandèmia. Les diferents actuacions fetes des d'aquell moment han estat:

Diumenge 23 de maig: Aplec de Santa Quitèria, cantant la missa a l'església de Santa Maria del Collerell.

Diumenge 25 de juliol: Concert de postconfinament a Sant Miquel de Campmajor juntament amb les corals Veus de l'Estant i Vall del Terri.

Diumenge 1 d'agost: Repetició del concert de postconfinament del dia 25 de juliol, aquest cop al pavelló poliesportiu de Cornellà del Terri.

Diumenge 8 d'agost: Concert de postconfinament al parc de la Muralla de Banyoles.

Diumenge 22 d'agost: Festa Major de Mieres, acompanyant la missa a Santa Maria del Collerell i, seguidament, petit concert.

Diumenge 29 d'agost: Últim concert de postconfinament a Can Puig de la Bellacasa (Consell Comarcal).

Divendres 25 de setembre: Concert d'inici de la Festa Major de Sant Miquel de Campmajor a la plaça de les Escoles.

Dissabte 26 de setembre: Una part reduïda del grup, en representació d'aquest, va acompanyar l'ofici de la romeria dels veïns de Vilademuls a Santa Maria del Collerell; en acabar, van oferir un petit repertori popular per finalitzar l'acte.

Diumenge 27 de setembre: Ofici solemne de Sant Miquel de Campmajor, a Santa Maria del Collerell.

Montse Darné i Teixidor

El grup de Caramelles. Fotos: Josep Lluís Castell

LA FESTA DEL GOLANY

Número 50

El mes de maig de 1997 va sortir publicat el primer número de la revista *Golany*; per tant, quan surti el 51 el maig de 2022 s'acompliran els 25 anys de la publicació del primer número. Però quan apareix un nou número de la revista, podem dir que és com el part, el naixement, però no hi ha naixement sense gestació. Volem dir amb això que, per exemple, quan avui –al novembre– surt a la llum el *Golany* 50, s'ha estat gestant des del mes de maig, un cop publicat el número 49. Per tant, realment es va començar a treballar el número 1 el mes de novembre de 1996, com a mínim. Fins i tot abans. Per això, amb dues entregues de la revista anualment, amb la publicació del número 50 s'acompleixen i es tanquen els primers vint-i-cinc anys de la constitució de la revista (No de la publicació del número 1). Per aquest motiu, aprofitant que en aquells moments no hi havia restriccions ni confinaments per la pandèmia de la Covid-19 i davant la incertesa de com estariem i si hi hauria restriccions en els propers mesos, l'Ajuntament va decidir celebrar els cinquanta números i vint-i-cinc anys de la revista *Golany* el passat 10 de juliol, coincidint que ja hi havia programat un concert de jazz del grup Clean Heads Brothers, emmarcat en el Festival Itinera.

Així doncs, en la data esmentada, a les 19 h, a la plaça de les Escoles, va començar el concert de jazz i es va inaugurar l'exposició de les quaranta-nou portades de la revista a la Sala de Plens de l'Ajuntament.

Un cop acabat el concert de jazz, que per cert va estar molt bé, va haver-hi un parlament dels coordinadors i membres de l'equip de redacció d'aquests vint-i-cinc anys. Per motius personals no varen poder assistir a l'acte alguns d'ells, com ara en Joan Fort i Olivella, en Ramon Santacana, l'Àlex Navarro i el padrí de la revista, en Lluís Roura, que tot i no poder-hi ser va enviar un escrit que va ser llegit pel regidor de Cultura, Gerard Capdevila i Campàs, el qual va obrir l'acte amb una presentació. Acte seguit, va parlar, en primer lloc, en Josep Fort i Olivella, que era l'alcalde quan va començar la revista i que hi ha col·laborat tots aquests anys amb diverses seccions i articles. Seguidament,

va agafar el torn de paraula en Josep Estarriola i Borrell, que va ser molts anys coordinador de la revista i des del principi va estar a l'equip de redacció, fins al número 45. A partir d'aquí hi ha continuat estant vinculat com a col·laborador. Després, va intervenir l'Elisabet Saus i Sala, que durant molts anys i fins a l'actualitat ha estat a l'equip de redacció. A continuació, va ser el torn del metge Francesc Xavier Carreras de Cabrera, que ha publicat els seus articles de salut des del primer número fins a l'actualitat a la secció "Els consells del Dr. Carreras" i, a més, ara és nou membre de l'equip de redacció. Tot seguit, va parlar en Josep Lluís Castell i Valls, actual coordinador del *Golany*, i finalment va concloure l'acte l'actual alcalde de Sant Miquel de Campmajor, l'Oriol Serrà i Madriles, que tot i intervenir igual que el regidor de Cultura, de manera institucional, val a dir que ambdós són col·laboradors de la revista, a la qual aporten articles tant com a equip de Govern com des de l'esfera particular. Un cop acabats els parlaments, es va servir un refrigeri i un pica-pica als assistents a l'acte. Per altra banda, els membres de l'equip de redacció que hi van participar ho van celebrar més íntimament a la sala polivalent de sota l'Ajuntament, menjant el deliciós pastís d'aniversari elaborat per la Susanna Reixach i brindant amb cava pel futur de la revista. Tothom va poder visitar l'exposició de les quaranta-nou portades del *Golany*, que es va poder veure fins al cap de setmana següent.

Tot l'acte va ser cobert per un equip de reporters de Banyoles Televisió, que van entrevistar l'alcalde, l'Oriol Serrà i Madriles, el regidor de Cultura, en Gerard Capdevila i Campàs, i l'actual coordinador de la revista, en Josep Lluís Castell i Valls. La notícia es pot veure a la web de Banyoles Televisió.

Com que transcriure tots els discursos seria molt llarg, hem demanat als oradors d'aquell dia i als que no van poder-hi assistir que ens fessin un resum a mode d'entrevista, responent a les preguntes: Com vas començar? Què et va motivar? Què hi has fet? Quin retorn o opinió n'has tingut? Aquest n'ha estat el resultat.

LLUÍS ROURA I JUANOLA

Soc en Lluís Roura, en Lluís de la Casota, i soc pintor artístic. La meua relació amb la revista ha estat relativa en el sentit que no n'he estat un "treballador", com sí que ho han estat diferents persones del poble, cosa que sí que és digna del més gran dels elogis. Tots en sabem els noms. Jo he estat un afortunat, quant al fet que sempre he trobat una gran generositat per part dels qui guien la revista, on s'han publicat els moments més importants de la meua llarga vida professional.

Vaig tenir l'honor de fer la presentació del primer número de *Golany* aquell 17 de maig de 1997, on hi havia tot el poble, i en aquell moment ja vaig dir que la revista des d'aleshores seria el notari major del poble, on quedaria memòria eterna dels

Un moment dels discursos dels redactors. Foto: Angie Lladó.

noms dels nostres camps, el nostres boscos, de fonts i camins, muntanyes i turons. Això ha estat importantíssim, essencial, tal com ho han estat les entrevistes a la gent gran, la nostra gent, els que han fet i construït la història del nostre poble.

JOSEP FORT I OLIVELLA

Quan l'any 1996 vam entrar a formar part de l'Ajuntament vàrem considerar oportú fer quelcom de caràcter informatiu i cultural per al poble. Així va ser com des de la regidoria portada per en Josep M. Plantés es va constituir una Comissió de Cultura, la qual, entre altres coses, va donar vida a la nostra revista *Golany*.

Quasi amb tota seguretat ha estat una de les decisions preses que més ha arrelat en el poble, i el maig i el novembre tothom l'espera per poder-la fullejar i llegir, tot prenent nota de les informacions que hi apareixen.

La meva aportació com a col·laborador es redueix a dos apartats: un de més ampli, en el qual des del número 7 fins al 35 vaig recopilar els topònims més significatius del nostre poble sota el títol "Conèixer la Vall". I el que des del número 48 explico diferents itineraris a peu a través dels quals es pot recórrer la nostra Vall, com són la volta major a la Vall i passejades de petit format que l'Ajuntament ha cregut oportú senyalitzar per donar-les a conèixer.

Altres col·laboracions han estat l'entrevista a en David Trueba quan es va rodar la pel·lícula *Soldados de Salamina*, i altres de més petites com són les relacionades amb el tennis taula, el Bike-trial i amb els caçadors.

No voldria acabar sense fer un esment especial a tota la gent que hi ha col·laborat, col·labora i col·laborarà perquè aquesta revista continuï per molt temps. Gràcies a tots.

JOAN FORT I OLIVELLA

M'ha fet molta il·lusió saber aquesta efemèride i participar-hi. La continuïtat d'una revista com aquesta, en un poble petit com aquest on vaig néixer i que vaig veure néixer, és un gran orgull per als que d'una manera o altra en formem part. La creació de la Comissió de Cultura el gener del 1996 va ser el primer pas que ens va permetre, l'any següent, començar a editar la revista *Golany*, que ja va pels cinquanta números. Jo vaig escriure tres editorials, vuit articles sobre noms i història, sis entrevistes a "Gent de casa" amb en Josep Estarriola —que sens dubte ha estat una de les persones que més hi ha participat i contribuït—, quatre poemes i dues ressenyes, entre els anys 1997 i 1999 i entre el 2001 i el 2008. L'allunyament a Bianya i després a Mèxic han fet que no hi participés més, però tinc una gran alegria cada cop que vinc i la veig, i encara tinc dos articles per publicar.

JOSEP ESTARRIOLA I BORRELL

Vaig començar a la revista *Golany* des de la seva gestació, l'any 1996, quan amb un grup de veïns vam determinar fer una publicació periòdica per al poble. Sempre havia tingut interès en una iniciativa d'aquest tipus i aquí vaig trobar l'oportunitat. L'any següent, el 1997, naixia la revista *Golany*, de la qual vaig ser un dels responsables des del primer número. A partir de l'any 2006, amb l'entrega 19, vaig trobar-me molt sol i vaig passar

a fer-me càrrec de la coordinació, d'escriure textos, corregir-los i de posar-me en contacte amb els col·laboradors i amb la impremta, etc. Amb tot aquest treball hi havia de dedicar moltes hores, fins i tot mesos, perquè la revista sortís amb les màximes garanties. Dos anys després, amb el número 23, es va consolidar un grup redactor format per tres persones i jo com a cap. Aquells van ser uns anys fructífers i creatius. Onze anys més tard, amb el número 46, per raons personals i familiars, no m'és possible continuar i decideixo confiar-la en mans d'un nou coordinador. Tot i així, continuo col·laborant-hi amb algun escrit o article esporàdic si es requereix. He estat, doncs, més de vint-i-dos anys a la revista i, d'aquests, tretze com a coordinador. Tot aquest temps he treballat de manera molt constant, sempre amb la mateixa intensitat i amb la satisfacció de fer una feina ben feta en què es tractessin temes del poble al servei de la gent del poble, que fos propera, participativa i amb constant evolució. El rigor, l'honestetat i el treball desinteressat són els pilars sobre els quals he treballat en la revista *Golany*. Malgrat les moltíssimes hores dedicades, sempre m'hi he sentit molt a gust i estic molt orgullós de tot aquest treball i, més ara, en veure amb satisfacció com es compleix la cinquantesena edició de la revista! Felicitats i ànims al nou equip que en fa possible la continuïtat.

RAMON SANTACANA I BOSCA

Vaig col·laborar amb la revista *Golany* entre els anys 2000 i 2017. Va ser el període més important entre el número 7 i el 15 de la revista, quan la vam editar directament a l'ordinador del Pujol, un modest Pentium 133 amb 8 MB de RAM que amb prou feines era capaç de passar les pàgines carregades de fotos i anuncis. D'aquell temps tinc un molt bon record del treball conjunt i intens amb en Josep Estarriola: moltes i moltes hores recopilant articles, picant-los a l'ordinador, modificant fotos, intercanviant idees, i al final, editant pàgina per pàgina fins a tancar les vint-i-quatre en blanc i negre (les quatre en color les feia la Maica). Ah, i portar-ho a temps perquè a la Impremta Palmada en fessin els fotolits. En els primers números que vam fer a casa, va ser també molt important l'ajuda de la Maica, perquè mai va deixar de respondre els dubtes i problemes tècnics que sorgien amb el programa d'edició que jo feia servir.

Allò és història; ara desitjo molts ànims i molta sort a les persones que tiren endavant aquesta revista, perquè continuïn amb aquest gran document semestral del nostre petit poble, observat sempre des del sud pel *Golany*.

ELISABET SAUS I SALA

Vaig començar a col·laborar amb la revista a partir del número 16, amb la llegenda de *L'argolla del Golany*; això va ser el segon semestre de l'any 2004. Vaig formar part de l'equip de redacció per la bona amistat que tenia i tinc amb dos dels membres que hi havia en aquells moments, en Josep Estarriola i l'Àlex Navarro. També hi havia en Ramon Santacana i en Josep Fort. Tots quatre vam fer un bon equip de treball i cada cop la revista ens sortia millor. Gràcies a la meva afició de recollir llegendes de la comarca n'he pogut publicar tot un requinquell de la nostra Vall, més alguns contes propis. A més, he participat en la publicació d'articles com "Els nouvinguts", "Noms de llocs",

“Curiositats lingüístiques”... El retorn dels lectors és molt agraït i sobretot molt enriquidor; gràcies a ells encara no he acabat amb les llegendes de la Vall.

ÀLEX NAVARRO I SIMÓN

El meu pas per la revista *Golany* no ha estat pas temporal. Des de l'any 2004 que intervenc en diferents tasques en la confecció de la revista. Disset anys, trenta-quatre edicions i moltes il·lusions i treball compartit amb els companys, amb els quals sempre hem buscat la millor forma d'informar-vos de manera amena i bonica fent cultura de la Vall, del país.

Primer vaig fer algun article, però sobretot ajudava el cap de redacció d'aleshores, en Josep Estarriola, a reescriure els articles que ens enviaven. La tecnologia no estava a l'abast de tothom i era molt carregós a l'hora d'enviar els articles a imprimir. El 2005 ja se'm van assignar articles concrets com “La cuina de casa” i els jocs “Entrena la ment”. Mentrestant, mantenia la meua col·laboració amb la “Gent gran”, en la seva crònica de feina feta i programació. També he anat recollint, sempre que he pogut, petites notícies breus i altres articles aïllats de temes que pensava que podien interessar. Des de fa catorze anys també faig l'entrevista a “Gent de casa”.

Ha estat un plaer i sobretot una lliçó de vida. Amb tan poc hem aconseguit molt! Un treball altruista en equip en què tots i cadascun de nosaltres hi ha aportat no només treball, sinó també coratge, professionalitat i companyonia. Aprofito aquestes línies per acomiadar-me dels companys i lectors, ja que per motius personals he de deixar de formar part d'aquest equip de redacció i de col·laboradors. Gràcies per tot i tingueu per segur que continuaré llegint el *Golany* cada semestre i us enyoraré.

FRANCESC XAVIER CARRERAS DE CABRERA

Funcionari de Sanitat destinat al partit mèdic de Mieres i agregats l'any 1987. Acomodada al final la família a Sant Miquel l'any 1990, la meua integració a la revista va ser immediata des del primer número d'aquella primavera del 1997. Representava tenir una finestra oberta a l'educació per a la salut de la població que em tocava assistir. Hi he col·laborat amb molt de gust i he passat a formar part d'una comunitat petita i interessant, de la qual mai he rebut cap mala crítica dels articles publicats, per la qual cosa entenc que deuen ser prou interessants. I per molts anys sigui! Gràcies. Havent viscut des del principi els esforços dels redactors i editors i veient la natural davallada de l'equip per motius de força major, he decidit ajudar en el que pugui a tirar endavant aquesta bona i bonica revista local incorporant-me a l'equip de redacció.

JOSEP LLUÍS CASTELL I VALLS

Soc en Josep Lluís Castell i Valls o com també se'm coneix, en *Xenxo* de Can Jofre de Campmajor. La meua dona i jo ens vàrem instal·lar a Sant Miquel el 14 d'octubre de 2009. El nostre primer contacte amb la revista *Golany* va ser quan l'Elisabet Saus ens va venir a entrevistar per a la secció d'“Els Nouvinguts”, que es va publicar a la revista número 31, la dels

quinze anys de *Golany*. Cap al 2017 i 2018 vaig fer la notícia breu del dinar que feien els veïns de Santa Quitèria. El mes de setembre de 2019 vaig incorporar-me com a nou redactor a l'equip de redacció. Aleshores estàvem editant el número 46, que es va publicar el novembre de 2019. Un cop publicat, en Josep Estarriola ens va dir que, per motius personals, es veia obligat a deixar el càrrec de coordinador de la revista i em van oferir que jo prengués el relleu. Tal com els vaig dir, jo era el que menys experiència tenia, però sí que era veritat que estant a l'atur com estava, era qui tenia més temps per dedicar-m'hi i, finalment, vaig acceptar la proposta. Així doncs, soc l'actual coordinador de la revista (des de novembre de 2019); vaig començar a preparar el número 47 i fins a l'actualitat, amb el 50. El més curiós del cas és que vaig acceptar la tasca perquè tenia molt de temps i al cap de quinze dies vaig començar a treballar a l'Ajuntament de Banyoles, amb la qual cosa ja no era tan cert que era el qui més temps lliure tenia. A més, va sorgir un repte que havíem de superar: va arribar la pandèmia per la Covid-19 i, amb ella, el confinament domiciliari, amb tots els actes públics suspesos, per la qual cosa teníem menys notícies i menys fotos de les festes i qualsevol acte normal. Tot i això, l'Elisabet Saus i jo, amb l'ajut de tots els col·laboradors, vàrem superar aquest repte i vàrem poder publicar les revistes. Espero que amb el temps guanyaré en experiència i ho faré cada vegada més bé o, almenys, això desitjo.

Fins aquí aquestes entrevistes resum. L'equip de redacció volíem donar el seu lloc a tots els col·laboradors que han passat per la revista *Golany* des del número 1 fins al 50. Hauríem volgut esmentar i posar una foto de tots i cadascun, però ha estat impossible reunir-les totes i tampoc tenim més espai. Potser podrem fer-ho en el proper número, el dels vint-i-cinc anys del *Golany*. En qualsevol cas, volem agrair des del fons del nostre cor tot l'esforç, dedicació i saber fer de tots els col·laboradors i també a l'Ajuntament i als nostres lectors tot el seu suport, ja que sense ells la revista no podria existir. Continuarem endavant, donant-li un caire més modern i renovat, i esperem fer una bona feina i arribar com a mínim al *Golany* número 100. Una forta abraçada a tothom. Moltes gràcies per ser-hi.

Equip de redacció de la revista *Golany*.

Exposició de les quaranta-nou portades del *Golany*. Foto: Angie Lladó.

REMEIS PER A LA LLAR

Últimament la majoria de mitjans de comunicació s'estan fent molt de ressò de les instal·lacions fotovoltaïques, per la qual cosa considerem oportú fer, en aquest article, un breu resum dels beneficis que poden donar a la vostra llar.

BENEFICIS ECONÒMICS I ECOLÒGICS

Molt probablement el lector ha advertit que durant els últims mesos els preus de la llum no han deixat de batre rècords, i s'ha arribat al preu mitjà de 288,53 Eur/MWh. Tenint en compte que a principis d'any el preu mitjà era de 40 Eur/MWh, veiem que el preu de la llum ha pujat més d'un 600 %, fet del tot insostenible i que pensem que cal pal·liar.

Per combatre aquesta situació cal considerar que un dels beneficis que aporten les plaques fotovoltaïques és l'estalvi en les factures de llum, ja que tota l'energia que generin els panells és energia que no caldrà abonar a la comercialitzadora. En instal·lacions d'autoconsum, aquesta energia s'estalviarà únicament durant les hores de llum. No obstant, en cas que a més dels panells fotovoltaïcs també s'instal·lin bateries, hom podrà emmagatzemar l'energia generada pels panells, la qual cosa permetria estalviar també durant les hores en què no hi hagi llum solar.

A banda dels beneficis econòmics, és important valorar que optant pels panells fotovoltaïcs també s'està contribuint a la transició energètica a través de la reducció d'emissions de CO₂, fet que ajuda de forma òbvia el medi ambient i, més concretament, a l'eliminació de l'efecte d'hivernacle.

En aquest sentit, i per donar-vos una referència, un habitatge pot arribar a estalviar en un any més de 1.500 kg en emissions de CO₂ i més de 1.200 euros sobre les factures de llum. Tenint en compte que les amortitzacions d'aquests projectes s'aproximen als set anys, i que la seva vida útil és de més de vint-i-cinc anys, podem parlar d'un doble benefici: econòmic i ecològic.

AJUDES ADMINISTRATIVES

Conscient de la necessitat de promoure les instal·lacions fotovoltaïques, l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor ja fa un any que bonifica la quota d'ICIO i d'IBI per a habitatges que instal·lin energia solar.

Per altra banda, en els àmbits estatal i comunitari també s'han preparat una sèrie d'ajudes administratives a través dels programes del Pla de recuperació, transformació i resiliència i del Pla Moves III. Aquestes ajudes subvencionen tant les instal·lacions d'autoconsum com els punts de recàrrega per a vehicles elèctrics, i properament s'obrirà el termini per tal que els destinataris últims (és a dir, els promotors i propietaris de les instal·lacions fotovoltaïques) puguin sol·licitar ajudes de fins a un 50 % de la inversió necessària.

REQUISITS TÈCNICS I MANTENIMENT DE LES INSTAL·LACIONS

Per instal·lar panells fotovoltaïcs l'únic que cal és disposar d'una superfície (preferiblement, una teulada o coberta) que tingui una bona radiació solar el màxim d'hores possibles.

En el cas d'instal·lacions d'autoconsum, l'energia generada en corrent continu arriba a un inversor que la transforma a corrent altern i la injecta a la xarxa elèctrica de l'edifici. És, per tant, molt favorable si l'inversor s'instal·la a prop del quadre o interruptor general (IGA) on es connectarà.

Quant al manteniment, sol ser bastant senzill i se n'acostuma a ocupar la mateixa empresa que ha instal·lat els panells a canvi d'un preu molt assequible, que per a un habitatge mitjà sol rondar entre els 70 i 150 euros anuals.

Text i foto: Sergi Illa i Vilà

Instal·lació fotovoltaïca pel dipòsit municipal d'aigua.

APLEC DE SANTA QUITÈRIA

La festa de Santa Quitèria va celebrar-se els dies 22 i 23 de maig. Encara molt cautelosos per la situació de pandèmia, es va fer en un format molt reduït i de poca interacció social. Sap greu i costa, quan la primavera treu el cap, haver de frenar les ganes de celebració d'una festa que és tan ben rebuda per petits i grans. Però les circumstàncies així ho requerien. Tot i això, els actes que es van fer van tenir una molt bona acollida i participació.

El dissabte 22, ja entrada la tarda, la plaça de les Escoles es va omplir de mainada i famílies de la Vall i d'arreu de la comarca. L'espectacle infantil Rikus va aconseguir fer moure a tothom i aixecar-los de la cadira amb la seva història i bon humor. Un bon grup de petits eren a davant de tot per no perdre detall de les lletres i coreografies que els components del grup dinamitzaven mentre transmetien diversió i alegria a cabassos. Els més grans, una mica més enre, també estaven pendents de tots els reptes i propostes que llençaven al públic. Ja cap al final de l'espectacle, als pares, mares, àvies i avis que feien d'espectadors els va tocar també fent alguna ballaruca juntament amb la mainada. Va ser una tarda molt bonica per a tothom. Qui també va ser present en aquesta actuació va ser la Quitèria, la capgrossa del poble, que en la festa en honor seu sempre surt a ballar i saludar tots els santmiquelencs i santmiquelenques amb alegria.

La tradicional missa i benedicció de les coques de Santa Quitèria també es va poder celebrar el diumenge. No va ser a l'església de Santa Quitèria, sinó a l'església de Santa Maria del Collell. Aquest canvi va ser degut al fet que el mossèn del nostre municipi no podia dir missa perquè estava convalescent. A la celebració hi van arribar les pabordesses i les esperades coques de Santa Quitèria, que es van beneir durant l'ofici i a la sortida es van repartir entre les persones aplegades al santuari. Molts veïns es van reunir a l'església, encara que requerís agafar el cotxe aquesta vegada.

A la tarda del mateix diumenge hi havia dos actes programats a la plaça de les Escoles. El primer, la presentació del llibre *Parada i fonda. Història de la restauració al Pla de l'Estany*, de Joan Antón Abellán. Va ser una presentació interessant, ja que l'obra fa un recorregut per establiments de la comarca, la majoria amb molts anys d'història i diverses generacions al capdavant. A banda de parlar d'anys enrere, d'aquella dinàmica en què els hostes paraven per menjar i fins i tot per dormir, el llibre també ubica aquests negocis avui dia. De la mà dels seus cuiners, cada un proposa una recepta representativa d'ell i del lloc que regenta. La presentació, doncs, va aconseguir captar l'atenció dels presents.

Durant tota la tarda també es va convidar a portar rams de flors silvestres per exhibir a la plaça, i se'n van portar tres de diferents. Des d'aquí volem donar les gràcies a les persones participants, per no deixar perdre aquesta activitat tan nostrada.

La segona activitat de la tarda a la plaça va ser el concert d'Olga Cercós i Marina Pagès, un espectacle anomenat *Allò que volem les dones*. Les artistes reproduïen cançons clàssiques, com boleros i caramelles, tot posant-hi un punt provocador i fent participar el públic amb preguntes i comentaris que tenien a veure amb estigmes de gènere. I així es va tancar un cap de setmana de celebració a la Vall.

Però encara quedava el Campionat de Petanca, que es va celebrar el següent cap de setmana, el diumenge 30 de maig. Hi va haver vuit parelles participants i com sempre amb molt bon ambient. L'afició a aquest esport darrerament ha crescut a la Vall i això es transmet en les trobades com aquesta.

Paula Pagès i Barba. Fotos: Josep Lluís Castell

Un moment de l'espectacle infantil Rikus

Pabordesses portant les coques.

Presentació del llibre de Joan Antón Abellán.

L'espectacle anomenat Allò que volem les dones.

Participants al campionat de petanca.

APLEC DE SANT FERRIOL DE FALGONS

El passat 12 de setembre va tenir lloc l'esperat Aplec de Sant Ferriol de Falgons després d'un any sense celebrar-lo i amb la incertesa de si enguany ho podríem fer o no. Després d'un estiu ple de dubtes provocats per l'evolució de la pandèmia, finalment el vàrem poder celebrar, tot i que amb restriccions i canvis en el programa acostumat. No hi va haver missa amb l'habitual i inestimable presència del Grup de Caramelles ni la tradicional cavalcada ni vàrem poder beneir el romaní dels pagesets i les pagesetes ni tampoc es va poder fer el dinar col·lectiu i l'arrossada popular que altres anys acabava amb una llarga sobretaula. Res de tot això va ser possible per les restriccions imposades per les autoritats sanitàries i, malgrat tot, gràcies a les parades dels artesans, a l'excel·lent música en directe de grup Gavin Buckley Irish Trio (format per Adrià Garcia, Alex Sariol i Gavin Buckley), al bon dia i, sobretot, a les ganes que tots teníem de retrobar-nos, l'Aplec va ser tot un èxit. Hi va assistir gent que no el coneixia i que l'any vinent tornarà segur. Amb ben pocs ingredients es va crear una atmosfera quasi màgica, en la qual regnaven la tranquil·litat i l'ambient festiu i alegre.

Adela Algueró i Sala

Un moment de la festa. Foto: Gerard Capdevila.

FESTA MAJOR DE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR

El 24, 25 i 26 de setembre vam celebrar la Festa Major del poble de Sant Miquel. Vam poder dur a terme una festa semblant a la d'anys enrere, excepte alguna modificació d'horaris i algun acte a causa de les mesures contra la Covid-19. Hi havia moltes ganes de poder sortir a celebrar-la i trobar-nos amb els veïns i veïnes del poble així com amb amigues i amics. A més, va fer un cap de setmana genial pel que fa al temps i vam poder gaudir de tots els actes a fora tal com estava previst.

El divendres al vespre va tenir lloc el concert del Grup de Caramelles del poble amb el qual vam poder tornar a gaudir de tot el grup complet de cantaires i de les seves cançons.

El dissabte, un petit grup va fer una excursió circular pels voltants de la Vall d'unues dues hores de durada durant la qual es va passar per la font de la Vorada, les restes de la casa de Can

Garsa, l'esllavissada, Can Jofre, la Quintana i tornada al punt de partida. Paral·lelament es va celebrar el torneig de petanca. Al final, tots els participants, tant de l'excursió com de la petanca, vam assaborir un bon esmorzar i un vermut.

A la tarda, el públic familiar va tenir el seu moment de trobada amb l'espectacle *Bombolles* de la Sra. Bombolles. Va ser un èxit de participació, així com també la celebració del partit de futbol entre el Sant Miquel i el Maià, en el qual l'equip del poble va endur-se la victòria.

Al vespre va ser el torn del concert en viu de Pol Cardona & The True Sparks, un fantàstic concert de pop-rock on l'únic que va mancar va ser un xic més de durada per poder degustar totes les seves cançons. Però la festa no es va acabar aquí, ja que el dj resident del poble, Papu pelut, va fer les delícies del públic, que va poder ballar una estona més.

I encara ens falta el diumenge. Al matí vam gaudir de la tradicional ballada de sardanes amb la cobla l'Arbucienca i de la missa en un entorn fantàstic com és el Collell.

Sardanes al Collell
Foto: Gerard Capdevila.

I per acabar la Festa Major, a la tarda, vam passar-ho bé amb el soul i el swing del Trio Hop's, concert emmarcat en el festival Itinera, i la degustació d'un cremat de rom que va elaborar la Comissió de Festes del poble.

Un cap de setmana genial, ple d'actes i espectacles, que ens va fer tornar als temps d'abans que patíssim el confinament a causa de la Covid-19.

Mònica Arrabal i Bustins

Actuació del Grup Trio Hop's. Foto: Gerard Capdevila.

Espectacle de la Sra. Bombolles.
Foto: Josep Ll. Castell

Concert de Pol Cardona.

Fotos: Josep Lluís Castell

MAIG - OCTUBRE 2021

Del 24 d'abril al 31 d'octubre. Exposició de Pere Casanovas, natural de Sant Miquel de Campmajor, escultor i col·laborador d'artistes. El Museu de Mataró acull una completa mostra de l'obra d'aquest artista mataroní. Nascut a Can Teixidor de Sant Miquel de Campmajor el maig de 1943, de molt petit se'n va anar a viure amb la seva família a Cardedeu i quan tenia catorze anys es van instal·lar definitivament a Mataró. De molt jove ja havia sentit la necessitat de fer art, primer com a pintor i posteriorment com a escultor, la qual cosa el va portar a crear la seva pròpia obra i de manera especial a participar en l'obra d'altres pintors i escultors amb qui ha col·laborat molt estretament en el seu taller de Mataró: Antoni Tàpies, Josep Guinovart, Joan Brossa i Moisès Villèlia, entre molts altres de destacats del panorama artístic nacional. Del seu taller d'escultura, convertit en un referent ineludible de l'art contemporani català, n'ha sortit el 90% de l'escultura pública de Barcelona així com també altres escultures importants repartides arreu del món. / J.E.

4, 5 i 6 de juny. Participació a la 43a Exposició de Flors de Banyoles. Es torna a emprendre aquesta convocatòria que mou gent de Banyoles i comarca i a on es mostren les singularitats de cada lloc. L'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor, amb la col·laboració de l'Associació de Gent Gran del municipi, hi va participar amb un estand en el monestir de Sant Esteve, que van engalanar amb les millors flors. A l'estand hi havia les coques de Santa Quitèria, el darrer exemplar de la revista *Golany* i, com a novetat, un exemplar de la llegenda *La Resclosa del Diable* junt amb un dibuix original i una làmina il·lustrativa del conte. A la vegada, dins la mateixa nau del monestir, Josep Estarriola mostrava una selecció de la seva obra pictòrica més recent, junt amb altres artistes de Banyoles i comarca. / J.E.

Estand de Sant Miquel. Foto: Josep Estarriola

5 de juny. Inauguració de l'exposició fotogràfica "Artistes amb tractor". A les 18.00 h es va inaugurar aquesta exposició a la sala de plens de l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor, amb una presentació oficial amb l'assistència de personalitats de AMC, Diputació de Girona, AMB, Consell Comarcal del Pla de l'Estany i l'artista Sara Boldú. L'exposició es va poder visitar fins el 15 de juny en aquesta mateixa ubicació. / J.L.I.C.

13 de juny. Festival Recòndit. Música, esport, natura i territori. Inicialment previst celebrar-ho a la plaça de les Escoles, finalment es va traslladar darrera l'església de Sant Miquel de Campmajor amb força afluència de públic. A les 10.00 h Passeig sensorial i activació dels sentits (Entrada 12€) i a les 12.30 h hi va haver el concert de Pedro Pastor (Entrada Gratuïta amb reserva). / J. L.I.C.

8 de juliol. Reunió Franges Perimetrals de Seguretat. A les 19.30 h a la sala polivalent de l'Ajuntament va tenir lloc una reunió per tractar sobre l'obligació de mantenir una franja perimetral de seguretat entre el bosc i les edificacions habitades, amb l'assistència d'agents de bombers, agents rurals i membres de l'ADF de Sant Miquel de Campmajor. / J.L.I.C.

El dijous 15 de juliol. Nit al casal. Als casals que organitza l'entitat Coordinadora de Lleure del Pla de l'Estany, ja fa molts anys que no hi falta la Nit al casal, i el casal d'estiu de Sant Miquel no podia ser menys. El 15 de juliol, uns disset nens i nenes es van quedar a dormir a la Roqueta, seu del casal. A les 8 del vespre del dijous ja començaven a entrar al pati per preparar les tendes i els sacs de dormir. Soparien, jugarien i mirarien una pel·lícula i després passarien la nit a les tendes. L'endemà, esmorzarien i encetarien una altra jornada de casal. Tota la canalla en va sortir molt contenta, i les famílies molt agraïdes a l'equip de monitors que tan bé van tenir cura de la mainada. Per moltes Nits al casal més! / P.P.

El 25 de juliol a les 20.00 h es va fer, a la plaça de les Escoles, el concert postconfinament, el primer d'una gira comarcal de quatre concerts. La proposta d'aquest recital conjunt de tres corals va sortir després de més d'un any de l'aturada de l'activitat coral no professional a causa de la pandèmia per Covid-19. La primera idea va ser fer alguna activitat per celebrar la trobada de corals d'enguany, un acte més aviat virtual o telemàtic. Com que no va prosperar, les corals que segueixen actives (coral Veus de l'Estany, de Banyoles; coral La Vall del Terri, de Cornellà del Terri, i el Grup de Caramelles de Sant Miquel de Campmajor) van fer una nova proposta: un projecte comú entre les tres formacions. La participació de públic va superar les perspectives inicials, i les veus d'uns vuitanta cantaires van sonar com feia un any que no ho feien públicament davant d'una setantena de persones de públic. / G.C.

31 de juliol. Presentació d'un conte il·lustrat per Lluís Roura i inauguració de les obres originals. Al port de l'Escala va tenir lloc la presentació del llibre *Trini, la tonyina de l'Escala*. El conte és escrit per Lurdes Boix i il·lustrat per Lluís Roura, natural del nostre municipi, i ambdós residents a l'Escala. El llibre està inspirat en la història real d'una tonyina que des del 2015 cada any torna al port pels volts de Nadal, cosa que s'ha fet molt popular i moltíssima gent va a visitar-la. El conte narra aquesta història i va acompanyat de quinze il·lustracions fetes expressament per Lluís Roura. Tot seguit, a la galeria Port 25 de l'Escala, va tenir lloc la inauguració de la singular exposició de les magnífiques obres originals de Lluís Roura. / J.E.

Per a més informació: web: <https://www.localbook.cat> Contacte: nordest@nordest.es

10 de setembre. Presentació del projecte de remodelació de la plaça del sindicat. A les 19.00 h es va fer una reunió informativa al local del sindicat, amb la presència de la tècnica del Consell Comarcal, que va presentar la proposta inicial del projecte de remodelació. En aquesta reunió els assistents varen poder expressar les seves opinions i propostes, que es tingueren en compte pel projecte final. / J.L.I.C.

22 de setembre de 2021. Visita de Maria Josep Porta. La directora dels Serveis Territorials del Departament de la Presidència a Girona, Maria Josep Porta, es va reunir amb l'alcalde a l'Ajuntament de Sant Miquel de Campmajor. Tot i que hi van tractar força temes transversals, la reunió es va centrar en tres eixos que afecten els

micropobles com el nostre i, més concretament, en les necessitats del nostre municipi:

- Tenir normatives específiques d'habitatge, sobretot en els municipis disseminats.
- Treballar amb línies i bases de subvencions pròpies per als micropobles.
- Disposar de polítiques i ajuts per al manteniment del nostre patrimoni cultural i natural. / **O.S.**

El 23 de setembre, reunió al Castell de Falgons. L'equip de govern es va reunir amb Josep Calataiud (director dels Serveis Territorials de Cultura), Francesc Castañer (president del Consell Comarcal del Pla de l'Estany), Jaume Butinyà (diputat al Parlament de Catalunya) i Salvador Ros (membre de l'executiva d'ERC a la Federació de Girona). La reunió va tenir lloc als paratges del castell de Falgons, ja que el tema principal a tractar hi tenia relació.

L'interès per part de l'Ajuntament a fer que el patrimoni cultural i arquitectònic de la Vall esdevingui d'ús públic, mantenint així el llegat històric del municipi, va impulsar la trobada amb l'objectiu d'explorar possibilitats per subvencionar una possible compra de l'edifici històric i el seu entorn (ja sigui per part de l'Ajuntament o bé d'altres entitats de serveis al públic).

Tots els reunits van coincidir en la necessitat de mantenir el patrimoni artístic i cultural en bones condicions i, si és possible, per a ús públic. / **G.C.**

Els assistents a la reunió davant el Castell. Foto: Salvador Ros.

1 d'octubre. La 18ena edició del Rally Costa Brava Històric, va passar per Sant Miquel de Campmajor i Falgons entre altres municipis. / **J.L.I.C.**

8 d'octubre. Campanya "Desconnecta de les elèctriques". L'Ajuntament es va adherir a aquesta campanya, tancant l'enllumenat públic del municipi, de les 22.00 h a les 22.30 h. / **J.L.I.C.**

8 d'octubre de 2021. Els joves del municipi van participar en la creació d'un mural a la paret de la Roqueta amb l'ajut de dos adults de l'entitat juvenil Heal hop, la Núria Alemany i en Norbert Artigas. Ells dos van haver de tornar el dia 21 d'octubre a acabar el mural, ja que havien de deixar assecar la pintura del dia 8 per pintar alguns acabats a sobre de la capa base. Aquesta activitat estava englobada en el projecte La Pintada, impulsat per l'Oficina Jove del Pla de l'Estany, amb la finalitat de fer créixer l'esperit de pertinença a la comarca. El de Sant Miquel forma part d'un conjunt de murals que són un continuïum i que estan distribuïts per tots els

municipis del Pla de l'Estany. A cada un d'ells hi ha els elements més emblemàtics del municipi. A Sant Miquel hi apareixen la Quitèria, els senglars, les abelles, l'església de Falgons, les bales de palla... Tant els participants com l'Oficina Jove van valorar molt positivament aquesta activitat. / **A.L.I.**

Els nens pintant el mural de la Roqueta. Foto: Josep Ll. Castell

22 d'octubre de 2021. Primera sortida de la Gent Gran. Castell de Sant Ferran. Un bon grup de membres de l'Associació de Gent Gran vam visitar el castell de Sant Ferran a Figueres amb doble interès: per una banda, el que pot despertar conèixer més sobre aquesta fortalesa militar, cosa que va ser molt fàcil i amena de la mà d'un expert i simpàtic guia, i, per altra banda, la il·lusió de retrobar-nos en una excursió després d'haver hagut de parar qualsevol activitat d'aquest tipus a causa de la pandèmia. I com sempre que podem, vam acabar la trobada amb un àpat, en aquesta ocasió a la Jonquera. La tramuntana semblava ajudar-nos a fer desaparèixer les males sensacions de les restriccions que hem hagut de suportar des de fa dos anys. / **A.N.**

A l'església inacabada del castell de Sant Ferran. Foto Alex Navarro

El dissabte 23 d'octubre, un grup de jugadors de petanca de Porqueres van venir a la pista del nostre municipi per tal de dur-hi a terme una matinal d'intercanvi entre jugadors d'ambdues poblacions.

Durant el matí, els nostres jugadors van aprendre alguns detalls que no coneixien de la normativa vigent, i van donar alguns consells per a les partides. També es van fer algunes partides amb equips mixtos formats per gent de cadascun dels clubs.

Des del Club de Petanca de Porqueres ens han obert les portes a seguir fent intercanvis com aquest, també a les pistes del seu club. / **G.C.**

Per un error del coordinador hi ha notícies breus que no han pogut ser corregides.

E.G. Equip de Govern, **J.E.** Josep Estarriola, **J.L.I.C.** Josep Lluís Castell, **A. N.** Alex Navarro, **A. LI.** Angie Lladó, **P.P.** Paula Pagès, **G.C.** Gerard Capdevila.

UE SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR

La temporada passada va ser gairebé inexistent per a la UE Sant Miquel. Només vam jugar la primera jornada contra el Serinyà i llavors la competició es va aturar. La Federació la va reprendre al març, elaborant un calendari d'una sola volta i començant-la d'una setmana per l'altra, quan molts equips portàvem mesos sense entrenar; per això i per motius de salut, seguretat i per decisió de la Junta i els jugadors, vam decidir retirar-nos de la competició la temporada 20/21.

Així doncs, vam enfocar-nos ja en la temporada actual 2021/2022. Vam començar la pretemporada jugant contra el CE Banyoles en la Copa Pla de l'Estany. Seguidament, vam iniciar la competició el dia 18 de setembre contra el Bescanó B, contra el qual vam perdre per 2 a 1. A continuació, vam jugar a casa el dia de la Festa Major contra el Maià, al qual vam guanyar per 7 a 2 i, per acabar, vam empatar 1 a 1 contra l'Atlètic Olot.

Centrant-nos en la plantilla, cal dir que no hi ha hagut grans variacions; així doncs, agraïm als jugadors el seu compromís un any més i donem la benvinguda a les noves incorporacions.

Els jugadors que formen l'equip aquesta temporada 2021-2022 són els següents:

1.	Martí Casamitjana
2.	Miquel Sánchez
3.	Nil Matamala
4.	Bernat Tarradas*
5.	Nelson Navarro*
6.	Gerard Rodríguez*
7.	Arnau Juidias
8.	Jordi Capdevila
9.	Pau Masanas
10.	Marc Rey
11.	Marc Graboleda

Foto: Gerard Capdevila

*Noves incorporacions

L'equip tècnic es manté amb Ferran Darné i Miquel Silva. Per altra banda, els membres de la Junta tampoc han variat.

Agraïm a tots els jugadors i a l'equip tècnic la seva entrega i el seu esforç durant la temporada i també el compromís demostrat en aquests moments tan estranys i complicats en els quals hem hagut de prendre decisions que mai són fàcils, però amb el suport de tots ho hem tirat endavant.

A més a més, volem donar les gràcies a l'Ajuntament de Sant Miquel pel canvi de l'enllumenament i de la tanca del camp.

La temporada tot just ha començat, però esperem que ens porti molts èxits; segur que tots junts ho aconseguirem. Recordem que podeu venir a animar-nos cada quinze dies a Sant Miquel a les 16 h. Us hi esperem!

Isabel Casals i Monell

Foto: Josep Lluís Castell

CLUB DE PETANCA SANT MIQUEL DE CAMPMAJOR

Durant el primer semestre de l'any s'ha portat a terme la segona lligueta de petanca de la Vall de Campmajor. Estava planificat començar-la al mes de setembre de 2020, però la pandèmia i les mesures del PROCICAT van provocar l'ajornament de l'activitat física.

Aquesta segona edició, els grups estaven compostos per 3 membres i es jugaven dues partides cada cap de setmana. També es van canviar les normes respecte a la lligueta anterior. És a dir, es podia jugar amb dues boles per jugador. El primer equip que arribava a 13 punts era el guanyador de la partida i obtenia un (1) punt de la classificació general. S'admetien duets i partides individuals per absència de la resta d'integrants de l'equip per evitar l'ajornament de les sessions programades.

Els grups participants en aquesta segona edició van ser els següents:

- 1 - Oriol (Can Tins), Josep i Carme (Molí)
 - 2 - Maria (Creueta), Gerard (Can Cargol) i Lourdes (Can Barnola)
 - 3 - Biel (Can Sagnari), Jep José i Pep José (Cal Sastre)
 - 4 - Joan (Creueta), Joan (Can Barnola) i Pere (Can Pons)
 - 5 - Montse (Can Pons), Joan (Cal Fuster) i Jordi (Can Cargol)
- Reserva: Xenxo (Can Jofre de Campmajor)

Després de disputar les deu partides de la lligueta, la puntuació i classificació dels equips va ser la següent:

Posició	Grup	Puntuació total	Puntuació partides
1	1- Oriol Serrà, Carme i Josep del Molí	9	133
2	4- Joan Creueta, Joan Can Barnola i Pere Can Pons	7	127
3	2- Maria -Creueta, Lourdes de Can Barnola i Gerard Capdevila	5	114
4	3- Biel Can Sagnari, Jep i Pep de Cal Sastre	3	78
5	5- Montse Can Pons, Jordi Capdevila i Joan de Cal Fuster	1	58

Els participants es van quedar amb les ganes de continuar la lligueta durant l'estiu i ho van substituir per partides a la fresca per part dels veïns interessats a continuar gaudint de la petanca. Fruit d'aquestes trobades va sorgir la idea de crear una nova entitat per gestionar i promocionar la petanca entre els santmiquelencs. Aquests ho van transmetre a l'ajuntament i la regidoria d'esports va facilitar la normativa i els passos a seguir per crear una associació de petanca.

El grup impulsor va crear els estatuts i van elaborar el reglament vigent per presentar en el procés d'elecció de la nova junta de l'Associació de Petanca de la Vall de Campmajor.

Des del consistori es donarà suport a la nova entitat perquè pugui continuar amb aquesta afició.

Per últim, aprofito per comentar que aquest any els participants han pogut gaudir de les millores que es van fer a principi d'any en el camp de petanca.

L'actuació va consistir a renovar el drenatge, la sorra i col·locar una coberta (Lona) i construcció d'una escala per facilitar l'accés al camp. També s'ha posat un focus per tal de poder jugar partides al capvespre durant l'estiu.

Susanna Reixach i Becerra

El passat mes de juny, vist que l'afició al joc de la petanca anava en augment i que ens feia falta fer una repassada al reglament vigent d'aquest esport, es va començar a parlar entre el grup de jugadors de Sant Miquel de la necessitat que algú ens hi ajudés. Alguns van expressar, durant aquestes xerrades entre partides, que seria bo de crear un club de petanca per tal que guiés les competicions que es fan al municipi i on es pogués acollir qualsevol persona del poble o amb vinculació a Sant Miquel que li agradi aquest esport.

El dia 4 de setembre es van presentar a l'assemblea els estatuts redactats i aprovats pel Consell Interí i tots els socis inscrits van aprovar-los a l'inici de l'assemblea. Tot seguit, es va fer la votació dels quatre membres de la nova Junta definitiva entre tots aquells que s'hi van voler presentar. La nova Junta resultant està formada per la Sra. Lourdes Corominas com a presidenta, el Sr. Gerard Capdevila com a secretari, i els Srs. Joan Sánchez i Josep Lluís Castell com a vocals.

La Junta ha estat l'encarregada de redactar la normativa per al torneig de petanca de la Festa Major de Sant Miquel de Campmajor, com també de la lligueta que va començar el passat 3 d'octubre amb el sorteig dels equips i el dia 10 d'octubre amb els dos primers partits de la competició. Aquests equips estan formats per les persones següents:

Equip 1: Jordi Capdevila / Oriol Serrà / Joan Moradell

Equip 2: Joan Sánchez / Joan Barnola / Pere Farrés

Equip 3: Josep Lluís Castell / Maria Mula / Gerard Capdevila

Equip 4: Montse Corell / Jordi Vives / Xènia Hidalgo

Equip 5: Lourdes Corominas / Martí Marcé / Gil Marcé

A part de poder reglamentar com és degut totes les competicions que es vulguin jugar amb la normativa vigent, els objectius d'aquest club són els de fomentar la participació i el bon ambient tot jugant a la petanca i intentar fer de la pista de petanca de l'Ajuntament un espai actiu al poble on tothom sigui benvingut, seguint unes normes, i on totes i tots puguem trobar el nostre espai de diversió i companyonia.

En aquest moment ja hi ha dinou associats al club i des de la Junta desitgem ser molts més. Per aquest motiu també estem oberts a propostes i iniciatives, que ens podeu fer arribar mitjançant el correu electrònic clubpetancasantmiquel@gmail.com.

Gerard Capdevila

Agermanament amb els jugadors de Porqueres el 21 d'octubre.
Foto: Gerard Capdevila.

Per un error del coordinador aquesta notícia no ha pogut ser corregida.

ÒLIBA (*Tyto alba*)

Castellà: *Lechuza común* / Anglès: *Barn owl*

Classificació, descripció, identificació i etologia

L'òliba és un rapinyaire nocturn que es pot observar tot l'any al nostre territori. És hivernant regular amb presència d'individus que han passat l'estiu al centre d'Europa.

Dels vuit mussols que podem observar a casa nostra, set són de la família Strigidae (gamarús, duc, mussol pirinenc, mussol banyut, mussol emigrant, mussol comú i xot) i un de la família Tytonidae; l'òliba és l'únic taxó d'aquesta última. Tot i això a Catalunya es poden observar dues subespècies d'òliba: *Tyto alba alba* (coloració més clara) i *Tyto alba guttata* (coloració més grisosa).

Es caracteritza per ser una au molt nocturna, tenir el cap esfèric força gran en comparació amb el cos, sense "orelles" i amb un disc facial en forma de cor. Els ulls són ben negres. Tenen els ulls grans i frontals, les potes fortes i el bec ganxut i poc prominent, sovint ocult darrere les plomes facials. El plomatge és de color cremós clapejat amb taques grises al dors i molt clar al ventre. No presenten dimorfisme sexual agut, tot i que en general els mascles són més clars que les femelles (sobretot en la subespècie *guttata*). Les ales són amples i llargues, amb la punta arrodonida. La cua és curta i quadrada.

Té un crit esfereïdor, com de respiració esquerdada, contínua i eixordadora, que es perllonga uns quants segons. El reclam el sol fer la femella i és més com un cri-cri-cri repetitiu.

Aproximadament fa uns 33-39 cm de longitud i uns 80-95 cm d'envergadura. La forma de les plomes de les ales (amb la punta pilosa) i la seva disposició minimitzen el soroll del frec de les ales amb l'aire, amb la qual cosa s'aconsegueix un vol extremament lleuger, elegant i silenciós, ideal per atrapar les seves preses desprevingudes en la foscor de la nit.

Són monògames i fidels al territori. Fan una posta entre el març i el juliol de 4,5 ous de mitjana. Els ous són blancs i rodons. Els pollets envolten després de cinquanta dies al niu i d'un mes d'incubació (exclusivament per la femella).

Alimentació

S'alimenta bàsicament de rosegadors, com musaranyes, talps, rates i ratolins, i altres vertebrats petits, com granotes o insectes varis. Al voltant de les zones de nidificació les espècies de l'ordre dels estrigiformes (Strigidae i Tytonidae) es poden trobar les seves egagròpiles: boles regurgitades de material indigerible com el pèl, els ossos, les dents i els exoesquelets de les seves preses. Gràcies a l'estudi d'aquestes regurgitacions es pot determinar amb tot detall de quins animals s'alimenten i en quina quantitat.

Hàbitat, distribució i població a Catalunya

Resident comuna a tot el territori català, tot i que generalment per sota dels 1000 m. Absent al Pirineu i Prepirineu. Se la pot observar sobretot en zones cultivades, marges de bosc i al voltant de zones habitades.

S'estima que la població catalana el 2012 era d'uns 4.500 individus madurs. El seu estat de conservació és vulnerable (es troba en declivi a tot el continent europeu).

Nidifica sobretot en edificis, penya-segats i talussos fluvials. La cultura popular l'associa als campanars, cementiris i masies disseminades, ja que és on tradicionalment ha trobat espais elevats per fer el niu (golfes, sota teulats, campanars...).

Figura 1. Òliba. Setembre (2020). Flickr. Caroline Legg (CC BY 2.0)

Figura 2: Òliba. Maig (2014). Flickr. Bill Bouton (CC BY 2.0)

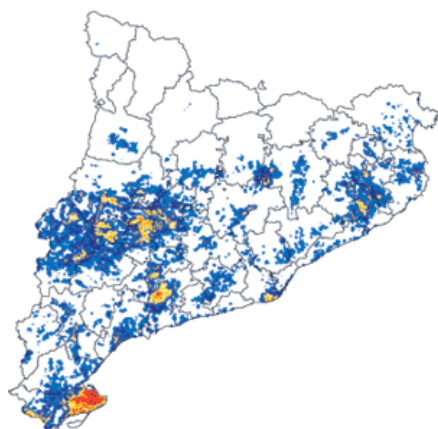

Figura 3: Mapa d'abundància a Catalunya
www.sioc.cat

Sant Miquel de Campmajor

A la zona de la vall de Sant Miquel de Campmajor i voltants al llarg dels últims deu anys l'hem pogut veure unes quatre o cinc vegades cada any en diferents punts: pels volts de Santa Quitèria, a la carretera de Banyoles a Sant Miquel, a la carretera de l'Hostal al Collell, a la carretera del Torn a Mieres i a la del Torn a Santa Pau. Aquestes observacions han sigut fortuïtes i sovint des del cotxe un cop entrada la nit, és clar. Ha sigut habitual trobar-la parada sobre els pals dels pastors elèctrics o tanques de la carretera, o volant baix per sobre dels camps al costat de la carretera.

Bibliografia i enllaços:

SVENSSON, Lars: Guía de aves. Edicions Omega. Barcelona: 2001.
JUTGLAR, Francesc; MASÓ, Albert: Aves de la península Ibérica. Editorial Planeta. Barcelona: 1999.
<http://www.sioc.cat>
<http://www.nius.cat>
<http://www.flickr.com/>

Re població de l'òliba al Pla de l'Estany

Enguany el Consorci de l'Estany ha començat a impulsar un nou projecte de repoblació de l'òliba a la zona lacustre després de constatar un clar declivi de la seva presència en aquesta zona.

Segons Albert Tubert, director del Consorci de l'Estany i regidor de Medi Ambient de Banyoles, les principals causes de regressió de l'òliba a la zona lacustre de l'estany són l'aplicació de tòxics, sobretot rodenticides, i la manca de llocs per criar.

En una primera fase del projecte s'han introduït tres cries provinents del Centre de Recuperació de Fauna de Vallcalent. La tècnica que s'utilitza és el *hacking* i consisteix a portar les cries a la zona a la qual es volen reintroduir quan són ben petites i alimentar-les en caixes niu tancades evitant tot contacte amb els éssers humans per no alterar el seu procés d'impressió. Al cap d'unes setmanes s'alliberen quan ja s'ha acabat el període de cria. L'objectiu és que reconguin aquesta nova ubicació on han estat alimentades i hi retornin per criar.

De moment aquestes tres cries s'han ubicat en una masia de Porqueres, però en properes fases hi ha la intenció d'implicar tant les escoles del territori com la població en general, com l'escola Casa Nostra o l'església de Miànigues, on ja se sap que havia habitat l'òliba. Aquest fet permetria no tan sols reintroduir-les, sinó també fomentar el coneixement d'aquesta espècie i sensibilitzar la població de quines són les seves principals amenaces.

Altres experiències com aquesta ja s'han impulsat en diferents zones del territori català. El 2013, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, es va desenvolupar el Projecte Òliba per estudiar i avaluar el grau d'amenaça d'aquesta espècie al parc natural i executar mesures correctores per fomentar-n'hi la presència. En aquest cas, però, no es va fer servir la tècnica *hacking*, sinó que només es van instal·lar les caixes niu en diferents punts del parc (un total de vint-i-tres caixes).

Tant de bo ben aviat tinguem la possibilitat de poder participar en aquest projecte engrescador des de Sant Miquel de Campmajor i puguem oferir tant masies particulars com campanars per ubicar-hi les caixes niu i reintroduir nous exemplars d'òliba a la Vall després d'assistir al seu desenvolupament al niu. Us ho imagineu?

Figura 4: Consorci de l'Estany.

Irenne Camós i Plana i Albert Escriu i Nadal

Consorci de l'Estany: <http://www.consorcidelestany.org/>

Ràdio Banyoles: <https://www.radiobanyoles.cat/el-consorci-de-l-estany-impulsa-un-projecte-per-repoblar-l-oliba-entorn-de-l-estany/>

Nació digital: <https://www.naciodigital.cat/girona/noticia/33814/consorci-estany-banyoles-impulsa-projecte-repoblar-oliba>

Projecte Òliba: <http://www.apnae.org/projecte-oliba/>

L'ARTEMISA

L'artemisa, una planta per a la dona: regula el cicle menstrual, és emmenagoga i alleuja els dolors del part.

Noms comuns: altamira, altimira, artemeia, artemaga, artemega, artemeia, artemèsia, artemisa, donzell fals, donzell salvatge, herba de la pulmonia, herba de somer.

Nom científic: *Artemisa vulgaris*.

Etimologia: Es creu que Linné va batejar aquesta planta amb el nom de la deessa grega Artemisa perquè va considerar que tenia moltes propietats per a la dona. La deessa Artemisa és coneguda pels seus atributs de protecció cap a la dona i tinguda per una deessa verge que tenia la missió de protegir les noies verges, les embarassades i els parts, la natura i el camp.

Família: Asteràcies o compostes

Descripció: És una planta perennifòlia herbàcia, de màxim 1 m d'alçada i amb arrels llenyoses. Les fulles tenen de 5 a 20 cm de longitud, són d'un verd molt fosc, pinnades i amb pèls blancs densos en el revés. La tija erecta té un tint vermell de color porpra. Les flors són petites, de 5 mm. Són radialment simètriques amb molts pètals grocs o de color vermell fosc.

Floració: De juliol a setembre

Hàbitat: Creix abundantment per tota la Vall, als marges dels camins i en zones humides a prop de rius. Pot créixer molt i fer-se molt abundant.

Recol·lecció: Les fulles es recol·lecten abans de la floració, que es produeix del juliol al setembre. Les summitats florides es recullen del juliol al setembre i l'arrel, a la tardor.

Parts utilitzades: Summitats florides, fulles i arrel.

Propietats medicinals: Tònica, aperitiva, digestiva i colerètica. Regula el cicle menstrual, és emmenagoga i abortiva. És vermífuga i tranquil·litzant.

Indicacions: Per a l'anorèxia, les digestions lentes i pesades, els dolors menstruals, el cicle menstrual irregular, el dolor en el part, els paràsits intestinals i el nerviosisme que afecta el sistema digestiu.

Contraindicacions: Pot resultar tòxica si es pren en dosis superiors a les recomanades i si es fa un tractament llarg. No es recomana prendre-la més de 10 dies seguits.

Dosis emprades:

Infusió: 1 culleradeta de cafè per tassa (10-15 g per litre), tres tasses al dia

Tintura mare: 30 gotes, 3 cops al dia

Compreses d'ús extern: Fa més de dos segles es feia servir amb compreses calentes fetes de la infusió de la planta i es posaven les fulles infusionades sota el melic de les dones. S'emprava com a emmenagoga, per al dolor menstrual o dolor del part.

Usos culinaris: Se'n mengen les fulles tendres, més que com a aliment com a condiment aromàtic, ja que el gust pot ser molt amarg. En amanides, també tallada fina per afegir al formatge fresc. Se'n poden arrebossar les fulles tendres, preparar una truita o fer ous remenats.

Text i foto:
Isabel Torres i Pérez

EL CANVI CLIMÀTIC. Què hi podem fer? (5a part)

6. EL PRODUCTE DE PROXIMITAT O DE QUILOMETRE ZERO

Els darrers anys s'ha parlat molt del producte de proximitat o de quilòmetre zero des dels estaments públics, associacions de productors, associacions de consumidors, en falques i tertúlies de ràdio, TV, premsa escrita... Molts tenim més o menys clar què significa, però la Gran Enciclopèdia Catalana defineix molt acuradament les premisses concretes que ha de reunir un producte per considerar que és de quilòmetre zero:

«Nom que reben els productes agroalimentaris que es caracteritzen perquè la distància màxima entre el productor i el consumidor final no supera els 100 km i perquè en la seva comercialització participa, com a molt, un intermediari. També és anomenat quilòmetre 0, nom que s'aplica així mateix tant a la venda com al consum d'aquests productes. El concepte nasqué al final de la dècada de 1980 a Itàlia, amb el moviment slow food. El 2013, la Generalitat de Catalunya establí un segell per a acreditar la venda de proximitat.»

Els productes de proximitat, quins beneficis ens aporten?

Cada cop tenim més clar que hem de menjar sa i ho atribuïm principalment a menjar variat, casolà, amb pocs processats i amb aliments conreats per nosaltres mateixos, però és suficient? Per menjar sa s'ha de comprar sa i això també implica que aquests productes siguin preferentment ecològics i de proximitat. Tots sabem que aquests aliments, també coneguts com a productes de quilòmetre zero, són millors, però ens hem parat a preguntar-nos què els ha portat a tenir aquesta fama o quins beneficis principals tenen? Aquests en són alguns:

Productes nutritivament més naturals, ja que la cadena curta de transport fa que requereixin menys additius i conservants. Podeu fer una prova molt senzilla: compreu una fruita o verdura fresca, de proximitat i ecològica, i un producte que vingui d'un altre país, fins i tot llunyà; guardeu-los en el mateix lloc, sigui a la nevera o en algun lloc de la cuina, i observeu-ne la degradació. Veureu que el producte fresc de proximitat es degradarà molt més ràpidament; en canvi l'altre durarà més dies i, fins i tot, depenent del producte, setmanes. Això ens hauria de fer reflexionar: què porta aquest aliment que fa que no es passi? Evidentment res natural, i acaba essent introduït al nostre cos en menjar-lo.

Són més saborosos perquè es cullen en el punt òptim de maduració i no quan encara són verds, és a dir, acaben de madurar a la planta, la qual cosa fa que tinguin més vitamines, minerals, aigua, fibra i antioxidants. Com que són de proximitat es consumeixen molt poc temps després de ser collits i, per tant, mantenen pràcticament intactes totes aquestes propietats.

Fomenten l'economia local. Com que la distància entre el productor i el consumidor no supera els 100 km, millorem l'economia social de la regió donant suport als petits productors i comerciants. Sovint apareix un debat econòmic que posa en dubte la nostra capacitat econòmica a l'hora de consumir aquests productes: en molts casos, quan comprem aliments que no són de proximitat, com que són més econòmics n'adquirim

més quantitat de la que necessitem i sovint no els consumim tots. Comprant d'una manera més conscient podem emplenar la cistella amb menys quantitat i amb producte de quilòmetre zero, amb la qual cosa la despesa final és pràcticament la mateixa.

Redueixen la petjada ecològica.

Actualment a Catalunya només es produeix el 8 % de l'alimentació que consumim; per tant, el 92 % restant està associat al transport de llarga distància. El producte de quilòmetre zero redueix les despeses energètiques i la pol·lució que implica la seva distribució, amb la qual cosa disminueixen enormement les tones de CO₂, un dels principals causants del canvi climàtic. També podem pal·liar aquesta petjada ecològica minimitzant o no utilitzant fertilitzants, herbicides i fungicides químics. Tot i que a curt termini els seus efectes són imperceptibles, el seu ús indiscriminat és catastròfic a llarg termini, ja que redueix la biodiversitat, empobreix les terres i contamina els aqüífers.

Representen un suport i reconeixement a la pagesia.

Quants anys fa que sentim a dir que els nostres pagesos venen a preu de cost o fins i tot per sota? No és el mateix que quan deslocalitzen una fàbrica o tanca un petit comerç de la nostra localitat? Quina diferència hi ha? Consumir producte de proximitat a tots nivells contribueix a tenir una economia circular sana i distribuïda. També hem de tenir en compte que el pagès és l'actor principal en la conservació del nostre patrimoni natural: amb la seva activitat manté feixes, boscos, marges... Cada vegada hi ha menys pagesos, ja que malauradament s'hi incorporen molt pocs joves agricultors per la manca de viabilitat d'aquesta activitat. Aquest fet comporta que en el darrer segle s'hagin abandonat molts masos, terres i boscos, per la qual cosa s'han convertit en espais descontrolats de vegetació, inaccessibles, i en un potencial risc d'incendis forestals i inundacions que acceleren el canvi climàtic. És el moment de reconèixer fermament el valor social que té la pagesia en la cura i el manteniment del nostre medi natural.

Uneix-te al consum de proximitat.

Oriol Serrà i Madriles

Foto: Sara Boldú

L'AGRUPACIÓ DE TEATRE DE SANT MIQUEL. OBRA: *UN EMBOLIC DE FAMÍLIA*. SORDS, 3 DE JUNY DE 1963

Sempre que apareix una fotografia familiar antiga ens rebrollen records profunds d'un temps viscut i enyorat. En aquest cas és el que em va passar a mi en trobar-me per sorpresa amb aquest cartell del nostre estimat grup de teatre de Sant Miquel d'aquell diumenge del tres de juny de 1963 a Sords. Us imagineu fer teatre a les 5 de la tarda a ple estiu? Sota uns pollancres, davant la porta de l'església, sobre un entarimat provisional? I a més, a quina hora devíem sortir de casa? A les tres de la tarda? I amb aquella calor! A més, vam anar caminant fins a l'Hostal per trobar-nos tot el grup. Ara seria totalment impossible.

Per cert, ens hi vàrem desplaçar amb un bus de la TEISA, a Sords. Devia ser la primera vegada que anàvem amb bus, ja que els nostres desplaçaments eren amb bicicleta, si anàvem a Mieres, o bé amb algun vehicle amb què ens duia algú del Collell, com quan vam anar a Besalú i Borrassà. En aquest darrer cas, devia ser a petició del mestre Joan Mas i la seva esposa, la Montserrat de l'Hostal.

A Sords vàrem tenir molt d'èxit. Recordo que, per això, en acabar, tots vàrem entrar al bus molt contents i cantant i encara de clar. Però ja asseguts als seients, calculo que devien ser pels voltants de les nou, l'Esteve de Can Rovira es va posar dret al costat del xofer i mirant-nos amb una cara molt seriosa ens va dir: «Nois, s'ha acabat el cantar i el riure. Ha mort el sant pare Joan XXXIII». (Havia mort a les 19.49 h; per tant, feia molt poca estona.) A l'instant es va fer un silenci total. Alhora l'Esteve ens va dir: «Ara pregarem junts per la seva ànima, i ho farem resant el rosari fins a Sant Miquel». I així va ser: vàrem resar el rosari dins el bus fins a arribar; el que no recordo és si el vàrem acabar. En tot cas, si no ho vàrem fer, ens va sortir el rosari de l'Aurora.

Vull tenir un record molt especial d'aquell temps pel senyor rector, mossèn Pere Puig. Per una banda, ens va inculcar l'amor pel teatre, amb *Els pastorets* de Folch i Torres, l'obra *Un embolic de família*, de Francesc Puntós, o una altra de molt d'èxit, *Partits pel mig*, de Xavier Fàbregas. Aquesta tractava un tema de l'època del teló d'acer, a Alemanya: la línia fronterera de les dues Alemanyes passava pel mig d'una casa i això feia que sorgissin les variants còmiques, ja que aquella frontera ho separava tot. Per altra banda, mossèn Pere també feia una altra labor, ja que nosaltres, en haver d'apuntar-nos els nostres papers, escrivíem i llegíem per primera vegada en català. S'ha de tenir en compte que durant el temps de col·legi no en vàrem fer mai una línia, ni una sola hora de català, i nosaltres l'apreníem en escriure els nostres papers en una llibreta per tal de memoritzar el diàleg del nostre personatge.

En aquell temps, mossèn Pere, que alhora ens feia els assajos al vespre, al principi buscava obres de teatre separant nois i noies, barrejats no. Després, més endavant, ja les vàrem anar fent de manera mixta. Ell també era l'encarregat de fer d'apuntador quant actuàvem de cara al públic. Es posava darrere les bambolines i anava dient a sota veu el nostre diàleg de l'obra per si en algun moment perdíem el fil de la memòria. Però poques vegades la perdíem: en aquell temps de joventut tot quedava memoritzat. Els de la nostra edat recordem, és clar, en Ferriol de Can Rovira al pas de la porta cobrant una petita entrada per aquell teatre a sota la rectoria, que aleshores vàiem tan gran i que, en realitat, era una sala molt petita. Allà també veníem tires de números per a una rifa que ens servia per pagar-nos un viatge fins a Montserrat. En aquell teatre jo hi vaig pintar un decorat per a l'escenari. Era un paisatge de la vall de Sant Miquel, concretament de Roca, amb el castell i el molí i el petit salt d'aigua, però no en queda cap imatge. El que sí que recordo és que el decorat tenia molts detalls, talment com si hagués pintat un quadre, però el resultat va ser que, en apartar-te a mitja sala, del decorat poca cosa se'n veia. La falta d'experiència! Hauria hagut de fer-ho tot més simple i amb pinzellades més grans allò que jo volia representar. Total, de lluny no es veia res o ben poca cosa. També, entre acte i acte, jo sortia a cantar *Muntanyes del Canigó* o a recitar *La pubilleta*, de Frederic Soler, *Pitarra*. Era un poema molt emotiu i trist i jo no sé com ho feia —m'imagino que mig bé—, perquè al final veia com la gran majoria de dones treien el mocador i s'eixugaven els ulls.

Temps de records i d'un temps extraordinari en què nosaltres vàrem rellevar un altre grup, format per altres de més grans que nosaltres, on hi recordo en Bartomeu de Can Rovira. I el recordo bé perquè feia sempre el paper de còmic de manera genial. Potser és per això que solíem dir: «Mira, el dia de sant Josep a la tarda "hi ha comèdia"». No dèiem mai teatre; dir *comèdia* era sinònim de divertiment.

Voldria deixar constància dels noms pels quals érem coneguts els que vàrem actuar el dia que il·lustra aquest cartell. De dalt a baix i d'esquerra a dreta, aquests són els noms populars que ens dèiem en el poble. Alguns d'ells ja no són entre nosaltres i aquí també els recordem: L'Angelina de Can Rovira, la Rosa de Cal Fuster, la Gemma del Corral, en Lluís de Cal Lol, en Lluís de la Casota, en Joan de Can Barnola, en Ventura de Cal Nen, l'Esteve de Can Rovira, en Joan de Can Vei, en Jordi de Can Carrera, en Quimet de Cal Secretari, en Ramon de Can Bosch, en Rosendo de Cal Viu, en Joaquim de Cal Fuster de Campmajor i en Pere de Cal Viu.

FIESTA MAYOR DE SORS

*Día 3 de Junio de 1963. * A las 5 de la tarde.*

Gran acontecimiento artístico-teatral

El elenco artístico de San Miguel de Campmajor,
pondrá en escena, la comedia cómica en tres actos,
del Maestro Francisco Puntós

«Un embolic de família»

bajo el siguiente reparto:

PAULA: Angelina Plana
ESPERANCETA: M.ª Rosa Franch
CANDIDA: Gema Roura
PRUDENCI: Luis Güell
ESCRIVA: Luis Roura
MARCELI: Juan Monell
PERE HUMIT: Ventura Roura

JUTJE: Esteban Planas
NOTARI: Juan Corominas
MERO: Jorge Valentí
Sr. TAPIA: Joaquín Camós
ROGELI: Ramón Vila
DOS CAMALICS: Rosendo y Joaquín
AGUTZIL: Pedro Coma

Tres horas de risa continua!

Un millón de carcajadas!

**No deje perder la oportunidad de admirar
esta interesante comedia, que le hará pasar
una tarde divertidísima.**

LA VALL DE CAMPAJMAJOR: DEL MAR A LA MUNTANYA

En el vint-i-cinquè aniversari de la publicació del *Golany*, revista de Sant Miquel de Campmajor, s'ha arribat a aquest número 50. En els números 35, 37, 38, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 48 i 49 hem publicat dotze articles de geologia sobre la Vall. En aquest important aniversari en farem un de sintètic de tots els anteriors.

LITOLOGIA. A la Vall afloren (estan en contacte amb el medi aeri) roques sedimentàries eocèniques (**54 milions d'anys – 38 milions d'anys**): gresos, margues, argiles vermelles, guixos i anhidrites (coll de Guixeres i zona de l'Arn) i calcàries (en una zona propera al santuari del Collell). En el tram del Ser que passa per la Vall s'hi troben roques volcàniques transportades des de la zona dels volcans de l'entorn de Santa Pau i també, però en molta menys quantitat, fragments de roques volcàniques procedents del volcà Puig Montner desplaçats per les torrenteres que des de la serra de Portelles arriben a la Vall.

En el tall geològic de la Fig.1 s'observa la posició topogràfica de les roques: gresos a les zones més elevades; el número 2 assenyalava el contacte amb les margues, amb color vermell guixos i anhidrites; el número 1 assenyalava el contacte amb les calcàries, que són les més profundes i que afloren a la zona del Collell. Els números 4 i 5 assenyalen petits afloraments de travertins. **Fig. 1.**

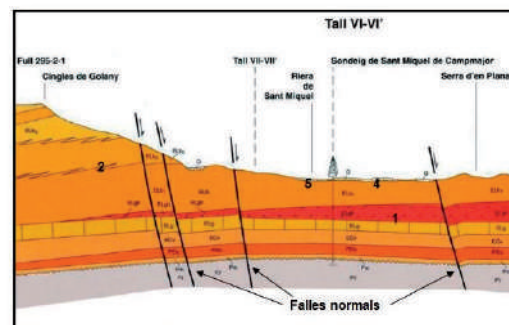

Fig. 1. Tall geològic ICGC. 1.25000

Els **gresos** o arenites són roques sedimentàries detrítiques que es formaren per la compactació i cimentació de grans de sorra en **zones litorals marines** de poca profunditat. Com a conseqüència del seu ambient de formació s'hi observen estructures que ens el confirmen, com els *ripples* i l'estratificació encreuada, originades pels desplaçaments de la sorra provocats pel moviment de l'aigua del mar. S'utilitzen molt en la construcció de murs, però la seva permeabilitat i textura en faciliten la degradació quan estan en contacte amb l'atmosfera. Les seves estructures es poden utilitzar com a elements ornamentals. **Fig. 2, Fig. 3, Fig. 4 i Fig. 5.**

Fig. 2. Gres amb estratificació

Fig. 3. Gres ornamental amb estratificació

Fig. 4. Gres amb ripples

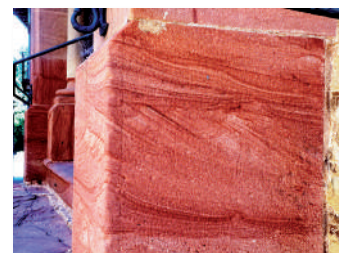

Fig. 5. Gres ornamental amb estratificació encreuada

Les diàclasis (esquerdes) que han sofert els gresos i els fenòmens de vessant provocats per la inclinació dels seus estrats han originat diferents coves com la roca dels Capellans, la cova de Ventatjol i la cova de Can Port. **Fig. 6 i Fig. 7.**

Les **margues** o xalions són roques sedimentàries detrítiques com els gresos, però el seu gra és de mida més petita. Es van formar en un **ambient marí** de plataforma continental a una profunditat d'entre 200 i 300 m. La major profunditat en el tall geològic

Fig. 8. Margues

respecte dels gresos ens indica que són més antigues. És freqüent que incloguin nòduls de pirita, que ens informen d'un ambient sedimentari reductor. El seu contingut fòssilífer també és elevat. Són roques molt toves i friables que es meteoritzen i erosionen amb molta facilitat, cosa que impedeix utilitzar-les com a material de construcció. L'elevat contingut en carbonat càlcic és útil per a la indústria química. **Fig. 8.**

Els **guixos** i les **anhidrites** són roques sedimentàries químiques del grup de les evaporites. Les de la zona de la Vall són d'**origen marí** formades des de zones

Fig. 6. Cova de Ventatjol

Fig. 7. Interior de la cova de Can Port

profundes fins a zones somes. El fet de trobar-se dessota de les margues ens indica que es van formar abans que elles. Com que són roques molt solubles no s'utilitzen per a la construcció, però sí com a roques ornamentals, especialment la varietat d'alabastre (per a escultures). Com que la seva composició és de sulfat de calci, també s'utilitzen per a la indústria química. **Fig. 9 i Fig. 10.**

En el tall geològic s'observa que les **roques calcàries** es troben dessota dels guixos i això justifica que es van formar abans, també durant l'eocè. Són roques sedimentàries formades per la precipitació fisicoquímica del carbonat càlcic en un **medi marí**. Tenen un contingut fossilífer força elevat. Són roques dures i carbonat càlcic també les fa molt útils per a la indústria química.

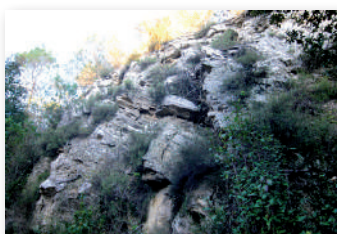

Fig. 9. Guix. Coll de Guixeres

Fig. 10. Bloc de guix

A la Vall no afluïren, però a prop de l'església santuari de Santa Maria del Collell n'hi ha un petit aflorament que es va utilitzar com a pedrera per construir l'església nova. **Fig. 11 i Fig. 12.**

Fig. 11. Roca calcària carstificada. Visió horitzontal i vertical

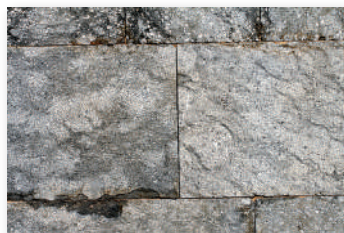

Fig. 12. Carreu de calcària. Església nova del Collell

precipitació fisicoquímica en **aigües continentals** de carbonat càlcic. Aquesta precipitació pot ser afavorida per l'activitat fotosintètica vegetal. La presència de fòssils vegetals i animals sol ser molt abundant. Les seves característiques litològiques les fan molt apreciades en la construcció (carreus) i ornamentació (columnes, capitells...), tot i que en contacte amb l'atmosfera es va meteoritzant i disgregant lentament. **Fig. 13, Fig. 14 i Fig. 15.**

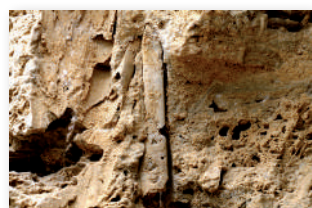

Fig. 13. Aflorament de travertí esponjós amb fòssils vegetals

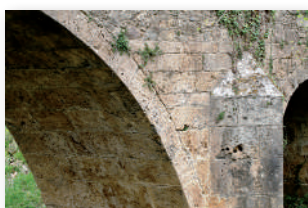

Fig. 14. Carreus de travertí. Pont de Can Prat

Totes les roques, quan entren en contacte amb els agents geològics externs (aire, aigua i éssers vius), s'alteren per l'erosió, la meteorització i el transport i evolucionen cap a una estructura que s'anomena **sòl**. En un sòl evolucionat es distingeixen diferents horitzons i en la part més inferior hi ha la roca mare, que és la que s'ha alterat per originar-lo. És un recurs natural

imprescindible per al creixement de les comunitats vegetals i dels conreus. **Fig. 16.**

Fig. 15. Carreus, columnes, capitells. Església de Porqueres

PALEONTOLOGIA. A prop de l'església de Sant Esteve de Briolf hi ha un aflorament de gresos amb abundant contingut fossilífer, sobretot de nummulits. Aquests foraminífers extints van viure en **plataformes marines** poc profundes (entre els 50 i els 150 m) del paleocè i de l'eocè (65 milions d'anys – 38 milions d'anys). En altres llocs de les serres que envolten la Vall també s'hi troben fòssils d'equinoderms (eriçons de mar), mol·luscs gastròpodes **marins** i altres animals marins. **Fig. 17, Fig. 18 i Fig. 19.**

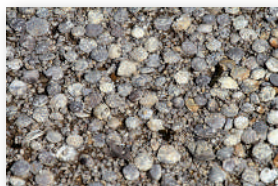

Fig. 17. Nummulits

Fig. 18. Equinoderms i les seves espines

Fig. 19. Mol·luscs gastròpodes

TECTÒNICA. Totes les roques de la Vall es van originar en un **medi marí** (excepte els travertins, que es van formar, i es formen, en un medi aquàtic continental). Aquest medi de formació queda demostrat per les estructures que presenten aquestes roques, que estan associades als moviments de l'aigua marina, i també pel seu contingut fossilífer marí. Ara les trobem al **continent** aflorant en

Fig. 16. Perfil d'un sòl evolucionat

diferents zones i altituds topogràfiques. La causa d'aquests desplaçaments (en la vertical i l'horitzontal) són els fenòmens tectònics associats a l'**orogènia alpina**, que es va iniciar fa uns **55 milions d'anys**, amb una etapa intensa fa uns 30 milions d'anys, i que encara és activa. En el tall geològic de la Fig. 1 s'observen les falles que s'han originat per forces de distensió (sentits oposats de les forces), la qual cosa va provocar un enfonsament que va formar la Vall de Campmajor. **Aquests fenòmens canvien la disposició de zones continentals i marines, modifiquen intensament el relleu i ens expliquen per què les roques de la Vall de Campmajor formades en un medi marí ara les trobem a les serralades que la delimiten: han passat del mar a la muntanya.**

LA POR

Fa molt i molt de temps, quan les nits eren fosques i tenebroses i el cant de l'òliba i els bufets dels ducs ens posaven els pèls de punta, qualsevol llum que es mogués per dins els boscos, recorrent les nostres valls, la gent deia que era la Por, es senyaven i resaven un parenostre.

Quan la Por voltava pel món, sortia només de nit, de dins d'una pedra molt grossa, la pedra de la Por. La Por apareixia muntada sobre un cavall de foc. I cada nit corria per les muntanyes de les nostres contrades, condemnada a vagarejar eternament sense poder arribar mai al seu destí.

Ningú no gosava acostar-se a la pedra de la Por; tenien tant d'espant que no feien aquell camí per temor de trobar-se amb aquell cavall de foc.

Només la nit màgica de Sant Joan, quan la Por sortia es deixava oberta la pedra; si algun valent hagués entrat dins, s'hauria trobat un gran tresor.

La gent de les valls de Campmajor i Mieres creien que era una ànima en pena condemnada a trespasar eternament per les muntanyes sense poder arribar mai al santuari de la Mare de Déu de Rocacorba. Li resaven parenostres tots els dies i quan en va tenir prou, ja no va sortir més.

La pedra de la Por es trobava entre el poble de Mieres i el barri de Ruïlles, abans d'arribar al pla de l'Espeltera, al peu del camí. Realment era una pedra molt grossa. La pedra va ser estimbada marges avall o barrinada quan es va eixamplar el camí. Abans de l'arribada de l'electricitat a totes les cases, quan la foscor embolcallava les muntanyes, qualsevol llum que la gent dels pobles veia moure's deien que era una ànima en pena.

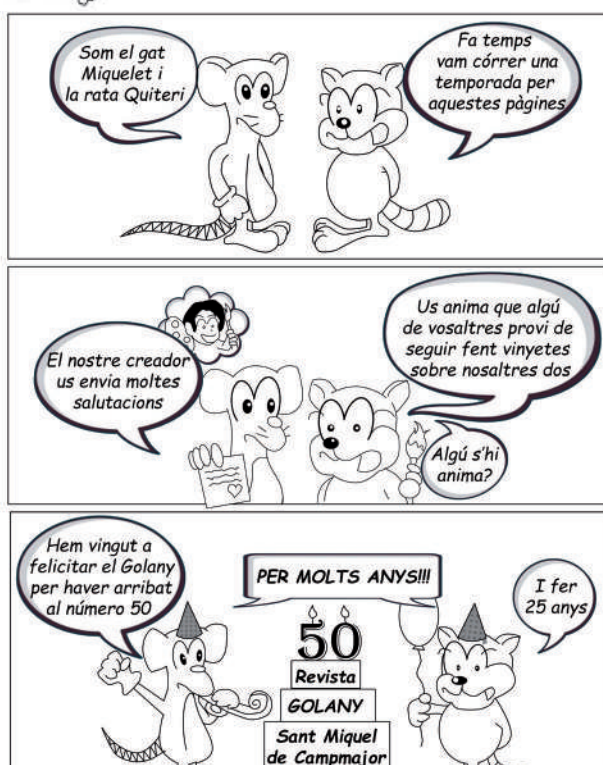

Dibuix: Josep Estarriola

Llegenda recollida i adaptada per Elisabet Saus i Sala

En Miquel i en Quiteri

GOLANY N° 50

ESPAGUETIS MAR I HORTA

Aquesta vegada seré jo mateixa qui us presenta una recepta pròpia. Acostumo a menjar senzillament, com tots els qui mengem sols: verdura bullida i carn o peix a la planxa. Però a vegades em surt la vena de filla de cuiner i germana de cuinera que soc i em faig plats exquisits i elaborats com aquest, malgrat la senzillesa dels seus ingredients. Un plat complet (carbohidrats, verdures i proteïnes) que pot acompanyar-se d'unes bones postres o simplement d'una peça de fruita. Em dic **Alexandra (Alex) Navarro Simón** i visc a la Cadevall d'Oliveres.

Ingredients per a dues persones:

Espaguetis per a dues persones
 Dos manats d'espàrrecs
 Pebrots verds i vermells (opcional)
 Deu gambes mitjanes
 Formatge grana padano ratllat
 Oli d'oliva verge
 Alls, sal i pebre

Netegeu i talleu els espàrrecs a trossets. Fregiu-los amb bastant d'oli ja que són la base de la salsa.

Podeu posar-hi altres verdures com pebrots verds i vermells si voleu. Separeu les verdures i a la mateixa paella coeu-hi les gambes senceres, amb la closca, i un parell de grans d'all. Un cop cuites, peleu-les i guardeu-ne les closques i caps a part.

En una olla bulliu els espaguetis tres minuts menys que el que aconsella el fabricant i escorreu-los deixant uns 10 mg del seu suc. Amb aquest suc coeu totes les closques i caps durant uns cinc minuts; deixarà tot el gustet de les gambes.

I finalment col·loqueu-ho tot a la paella on heu fet la verdura i les gambes: primer la verdura, les gambes i els espaguetis, i després el suc de coure els espaguetis i les closques. Salpebreu a gust i coeu-ho durant quatre minuts per aconseguir que els gustos es complementin. Si ho acabeu amb el formatge, quedarà més espès i saborós.

Bon profit!

Amb aquesta humil aportació personal vull fer un homenatge a totes les persones que desinteressadament han aportat els seus plats en cada una de les cinquanta edicions de Golany. Mestresses de casa, cuiners professionals i joves de la Vall que han mostrat el bo i millor de la nostra cuina. Mil gràcies per la vostra generositat!

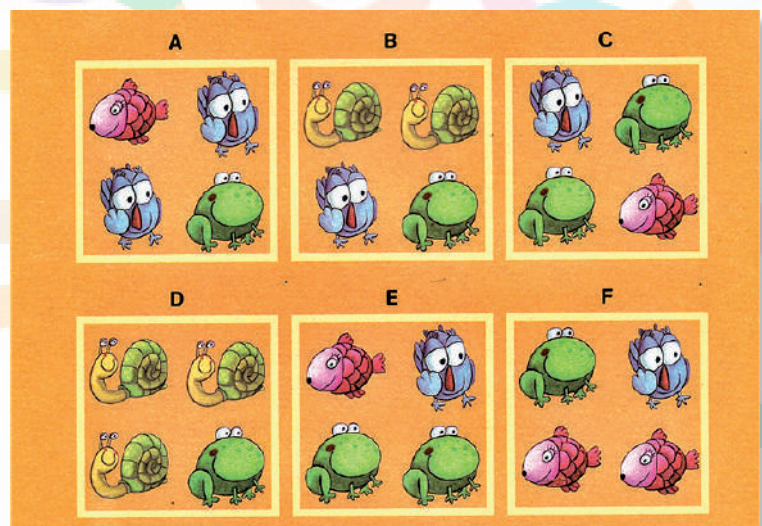
Entrena la ment

Àngels Navarro i Simón

“Aprendre coses noves és la millor forma d'estimular el nostre cervell” ANS

Exercici de raonament lògic abstracte.

Tria tres d'aquest grups d'animals i fes que hi hagi el mateix nombre d'animals de cada classe.

Telefons

Ajuntament 972 57 46 26
<http://www.santmiqueldecampmajor.cat/>
ajuntament@santmiqueldecampmajor.cat

Ambulatori Banyoles (CAP) 972 57 25 10
 Ambulatori Mieres 972 68 04 51
 Clínica Salus Infirorum 972 57 02 08
 Creu Roja 972 57 24 50
 Serveid'emergències (ambulància,
 Mossos d'Esquadra i bombers) 112
 Parròquia (Mn. Joan Prat) 972 57 47 35
 Elèctriques Bassols i Curós
 (urgències i avaries, 24 hores) 900 64 91 64
 Hostal (tel. públic) 972 57 07 12
 Consell Comarcal del Pla de l'Estany 972 57 35 50
 Deixalleria Comarcal de Puigpalt 972 58 18 58
 Megatel 972 59 67 74

Horaris

Ajuntament: A partir del dia 11 de setembre i fins al dia 25 de juny, l'horari d'atenció al públic de l'Ajuntament serà els dilluns, dimarts, dimecres i divendres, de 10 a 14 h, i els dijous, de 10 a 14 h i de 15 a 19 h.

Alcaldia: els dijous de 18 a 20 h.
alcaldia@santmiqueldecampmajor.cat
 (aconsellem demanar cita prèvia)

Assessorament digital: els dimarts de 8.30 h a 14.30 h.

Atenció sanitària:

Metge: Banyoles: cada dia.
 Mieres: dimecres, de 2/4 de 3 a 2/4 de 5 de la tarda.
Infermeria: Banyoles: cada dia.
 Mieres: dimarts i dijous, de 8 a 10 del matí.
 (demanar hora anticipada al CAP de Banyoles).
Urgències: CAP Banyoles: feiners, de 8 del matí a 8 del vespre.
 Clínica Salus Infirorum: cada dia, de 8 del vespre a 8 del matí, i festius les 24 hores.

Missa:

El Collell: diumenge a 2/4 d'1 del migdia.

Deixalleria Mòbil: A continuació us informem dels dies del servei de deixalleria mòbil a Sant Miquel de Campmajor per a l'any 2021: 3r divendres feiner a la zona dels voluminosos (de 9 a 13 h)

Deixalleria Comarcal de Puigpalt a Banyoles: l'horari és de dilluns a dissabte de 9 a 14h. (dimecres matí tancat), i a les tardes de 15 a 18h. (hivern) o de 16 a 19h. (estiu) (dissabtes tarda tancat). És un servei gratuït.

Teisa: Parada a Sant Miquel (zona de la bàscula), cada dimecres i dissabte feiners: Matí, a les 8h, direcció Olot-Banyoles. Migdia, a l'1h,

HORARI DEL TAD

RUTA MIERES				
DE DILLUNS A DIVENDRES FEINERS	Banyoles - CAP	08.00	11.00	15.00 18.00
	Banyoles - Centre	08.02	11.02	15.02 18.02
	Banyoles - Cases Barates	08.04	11.04	15.04 18.04
	Banyoles - Clínica Salus	08.06	11.06	15.06 18.06
	Banyoles - Estany	08.07	11.07	15.07 18.07
	Banyoles - Font Pudosa	08.08	11.08	15.08 18.08
	Porqueres - Cal Germà	08.10	11.10	15.10 18.10
	Sant Miquel de Campmajor	08.18	11.18	15.18 18.18
	Mieres - Carretera	08.25	11.25	15.25 18.25
	Mieres - Centre	08.26	11.26	15.26 18.26
	Sant Miquel de Campmajor	08.35	11.35	15.35 18.35
	Porqueres - Cal Germà	08.43	11.43	15.43 18.43
	Banyoles - Font Pudosa	08.44	11.44	15.44 18.44
	Banyoles - Clínica Salus	08.47	11.47	15.47 18.47
	Banyoles - Cases Barates	08.50	11.50	15.50 18.50
	Banyoles - Centre	08.50	11.50	15.50 18.50
	Banyoles - CAP	09.00	12.00	16.00 19.00

MOVIMENT DEMOGRÀFIC MAIG - OCTUBRE 21

DEFUNCIONS:

El 2 d'agost de 2021, a l'edat de 91 anys, va morir sor **Teresa Ramió i Juanola**. Era natural del Molí de Falgons i actualment vivia a Màlaga.

El 23 d'agost de 2021, a l'edat de 95 anys, va morir **Agustina Quintanas i Teixidor**. Era natural de Can Baldiri de Falgons, va viure al Camós de Falgons i actualment vivia a Porqueres.

El 12 de setembre de 2021, a l'edat de 86 anys, va morir **Josep Rubirola i Esteba**. Era natural de Can Caballé de Canet d'Adri. Va ser molts anys el cap de la colla de caçadors de Sant Miquel i actualment vivia a Porqueres.

El 27 de setembre de 2021, a l'edat de 86 anys, va morir **Rosa Ramió i Juanola**. Era natural del Molí de Falgons i actualment vivia a Torroella de Montgrí.

El 25 d'octubre de 2021, a l'edat de 76 anys, va morir **Ventura Roura i Puigdevall**. Era natural de Cal Nen de Campmajor i actualment vivia a Porqueres.

RECORD PÒSTUM

En Josep Rubirola i Esteba, en Pitu Caballé com molts el coneixíem, va morir el propassat dia 12 de setembre de 2021 a l'edat de 86 anys.

Però qui era en Pitu? Nascut l'any 1935, la vida no li va ser fàcil, però no en va fer senyera. La mort del fill adolescent el va marcar. Diferents accidents laborals van fer que la vista i la pèrdua d'una cama el limitessin, però ell no es va rendir. La seva vida era la família, la feina, la cacera i anar a ballar. Això el feia viure. En tot dinar de cacera no hi podia faltar el ball. I, per cert, que en sabia de veritat!

En Pitu va ser l'home que, amb la seva senzillesa i sense fer gaire fressa (això sí, amb molts col·laboradors que li feien costat), va marcar el camí i va fer que la Colla del Senglar de Sant Miquel arribés a on és ara.

Amb en Quimet havien passat moltíssimes estones parlant de com organitzar la temporada. Que si aquests papers, aquests rebuts, que si s'ha d'anar a la Federació, etc.

Ens ha deixat un bon home. A tots ens agradaria que a la nostra mort se'ns recordés així. Ha mort una bona persona.

No sabem com és el més enllà, però de ben segur que en arribar-hi la notícia que en Pitu anava cap allà, el deuen haver anat a rebre i donar-li la benvinguda tots els caçadors de la colla de Sant Miquel que han fet aquest camí abans que ell: en Jesús, en Brugada, en Cessi, en Pinsach, en Joan del Trui, en Quimet... Són dies tristos per a tots els que l'hem estimat. Segurament en els propers dinars dels caçadors es notarà la seva absència. Descansi en pau.

En el número 36 de la revista Golany, a la secció "Gent de Casa", trobareu una àmplia entrevista a en Pitu Rubirola.

Societat de Caçadors de Sant Miquel de Campmajor

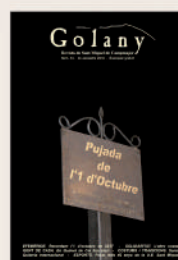
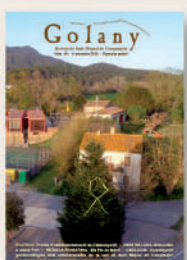
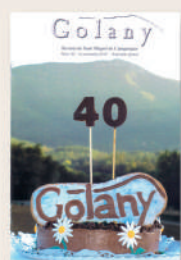
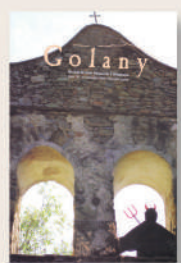
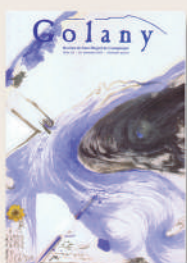
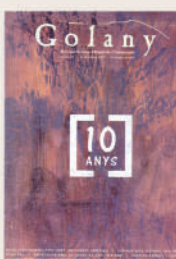
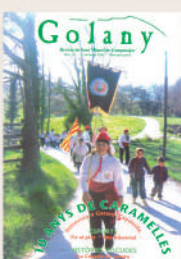
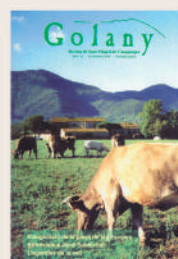
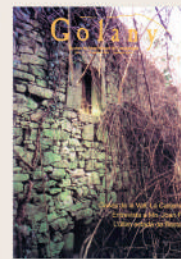
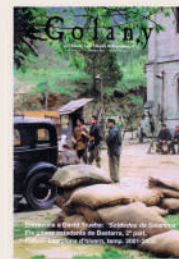
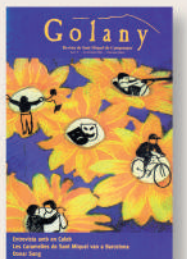
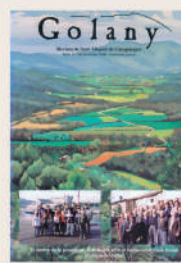
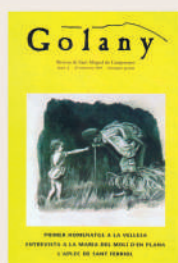
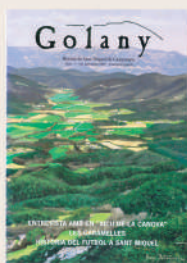

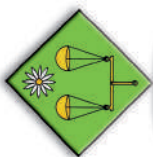
En Pitu Caballé. Foto: Arxiu Familiar

Solucions Entrena la ment

ESTRATÈGIA: Busca tres animals de cada classe i ho hauràs aconseguit.

SANT MIGUEL DE CAMPMAJOR

